

בדלתיים סגורות

- 1 באשר למעורבותה של יחימוביץ' בעניין של מתלוננות נוספות, העידה יחימוביץ' שפרסום
- 2 מעורבותה בעניינה של א' מבית הנשיא הוא שגרם לכך שזרמו אליה תלונות ומיילים, אותם הפנתה
- 3 לחקירת המשטרה בפניה ישירה לראש הצ"מ, מר סגלוביץ'.
- 4
- 5 באשר להיכרותה עם דרור ניסן, העידה כי הוא נמנה על חוג מכריה מזה שנים רבות ולנסיבות
- 6 היכרותה עימו אין קשר לפרשה (עמ' 3062). היא איננה זוכרת כיצד עלה נושא א' בהקשר לדרור
- 7 ניסן, אך היא זוכרת שדרור אמר לה שהוא מכיר את א' עוד מתקופת עבודתו בכנסת ושהם היו
- 8 מאוד מיוחדים. שאז, ביקשה ממנו שיתמוך בה תמיכה נפשית, שכן א' היתה מאוד מבודדת באותה
- 9 תקופה (עמ' 3063).
- 10 את א.ב. ממועד התחבורה הכירה [REDACTED]; היא זכרה שעוד בתקופת עבודתה של זו
- 11 במשרד התחבורה, בפגישות לנאשם; א.ב. סיפרה לה שהנאשם הטריד אותה מינית וכשיעצה לה
- 12 להתלונן במשטרה, השיבה לה א.ב. שהיא לא מוכנה בשל תלונה כזו לפגוע בקריירה שלה בעולם
- 13 הפוליטי.
- 14 יחימוביץ' מאשרת כי היתה לה מעורבות גם בעניינה של א' מבית הנשיא, כשנחלצה לעזרתה של זו
- 15 שהותקפה תקשורתית על ידי מקורבי הנאשם שפגעו בה קשות.
- 16 יחימוביץ' שללה הטענה שלמעורבותה בפרשה זו, ועובדת היותה בקשר עם שלוש מתלוננות נגד
- 17 הנאשם, היתה השלכה 'מזהמת' על גרסתה של א' או על מי מהמתלוננות האחרות, ואמרה:
- 18 "ש: העובדה ששוחחת עם שלוש מתלוננות בתיק הזה, מעוררת איזשהו חשש לגבי העברת
- 19 אינפורמציה ביניהן. ועולה השאלה בהקשר הזה, ואני מבקשת שאת תתייחס לחשש הזה.
- 20 ת: התשובה היא חד משמעית לא, ב-א' רבתי, זה ברור לי לחלוטין שהדבר הוא גם אסור וגם היה
- 21 מחבל בחקירה, זה לא עלה על דעתי לרגע אחד ולא נעשה אפילו בפרט קטן אחד, בשום כיוון. חד
- 22 משמעית לא... שום דבר, בשום פנים ואופן, ולא היתה העברת אינפורמציה בין השלוש, אגב
- 23 במודע. אני לא רציתי לזהם את העדות שלהן, זאת אומרת, אני יודעת דבר או שניים על משפטי
- 24 אונס... זה ברור שלא הייתי מכשילה את החקירה. זה אבסורד." (עמ' 3068).
- 25 כן מקובלת עלינו הכחשתה של יחימוביץ' את האשמת ההגנה לפיה נפגשה עם המתלוננות והאיצה
- 26 בהן לחגיש תלונה במשטרה, שכן "זה לא היה מעולם, הנפגעות הגיעו אלי... אחרי שהן כבר היו
- 27 במשטרה" (עמ' 3152 שו' 8-9). יתרה מכך, היא מיומנת לא פנתה לאף אישה: "רק כאלה
- 28 שמבקשות להיפגש איתי. אני לא עושה שום דבר יזום... לא מתקשרת לאף אישה, רק כשהן פונות
- 29 לבקש סעד, אז אני נותנת להן את הסעד." (עמ' 3166).
- 30
- 31 אנו מאמינים ליחימוביץ', כי מעורבותה לא הונעה ממניעים של נקמה פוליטית, או מאגידה
- 32 פמיניסטית וכי פעלה כדמות תומכת ומסייעת לנפגעות תקיפה מינית, במסגרת עבודתה הציבורית.

בדלתיים סגורות

- 1 גם לא מצאנו כל ממש בטענה המעליבה משהו כי יחימוביץ' שימשה כ"מרכזנית", והעבירה
- 2 אינפורמציה ממתלוננת למתלוננת, מהטעם הפשוט שלא מצאנו כל בדל ראייה לכך. יתרה מכך, אנו
- 3 מאמינים כי ליחימוביץ' אכן יש הבנה ברורה וידע מספקים באשר לטיב המעשים שיכולים להיחשב
- 4 כשיבוש או כזיהום' חקירה וכדבריה שלה: "אני יודעת דבר או שניים על משפטי אונס... זה ברור
- 5 שלא הייתי מכשילה את החקירה זה אבסורד." (עמ' 3068).
- 6
- 7 לא מצאנו, איפוא, ממש בהאשמות שהוטחו בח"כ יחימוביץ' לפיהן מעורבותה "זיהמה" את עדותה
- 8 של א', עדותה והסבריה על אופי מעורבותה בענייניה של א', כמו בענייניה של א' מבית הנשיא,
- 9 מקובלים עלינו.
- 10
- 11 **ב. טענת העלילה**
- 12 כעולה מתשובת הנאשם לכתב האישום, הוא כפר בביצוע המעשים המיוחסים לו, וטען כי לא היו
- 13 דברים מעולם וכי מדובר בעלילה ש-א' מעלילה עליו. לטענת ההגנה, גרסתה של א' הינה גרסה
- 14 כבושה, חלוקה באמינותה ורצופה סתירות שיש בכוחן להעמיד בספק מהימנות הגרסה.
- 15 הנאשם מצביע על א' כעל מעלילנית שהעלילה עליו עלילת שווא, מתוך נקמנות על שפיטר אותה
- 16 ממשדד התיירות ולא קיבל אותה לעבודה בבית הנשיא.
- 17 הנאשם טוען כי א' הצטרפה ללחקת מעלילניות ושקרניות בלחץ התקשורת העוינת אותו, כשהיא
- 18 לומדת ו"מאמצת" פרטים מתוך פרסומים שהציפו באותה עת את המדיה הכתובה והאלקטרונית.
- 19 התיחסותו של הנאשם לטענותיה של א' כלפיו, היו בהירות וחדות. בהודעתו השלישית מיום
- 20 6.9.2006 אומר הנאשם כך: "זו נקמה על פיטוריה, ואני אוכיח לכם את זה". (ת/5 עמ' 3, שו' 68).
- 21 בהמשך הוסיף הנאשם את סירובו לקבל אותה לעבודה בבית הנשיא כסיבה נוספת להעללתה:
- 22 "היא ביקשה לעבוד פה פעמים רבות, במישורין, בעקיפין, כס כל מיני שליחים וסירבתי. היא
- 23 אמרה... שמצבה הכלכלי קשה. ... היא צריכה להאשים מישהו. הנה נשיא המדינה יכול לקבל
- 24 אותה לעבודה, הוא לא מקבל אותה ולכן זה קל להצטרף ללינץ' הזה ולנקום נקמה" (שם, עמ' 8).
- 25 וכן: "הגישה התלונה בגלל הפרסומים בתקשורת... היא באה בגלל התקשורת ורצתה לנקום. למה
- 26 רצתה לעבוד פה..." (שם, עמ' 11).
- 27
- 28 על טענת עלילה כסיבה להגשת תלונה בגין אונס, אמר בית המשפט העליון (כב' השופט פוגלמן) ב-
- 29 ארלקי נ' מדינת ישראל, (לא פורסם, 10.8.2010) (פיסקה 40), כי על מנת שהמניע ישמש ראייה,
- 30 יכרסם בעדות המתלוננת ויטיל בה ספק, יש להראות כי מדובר במניע קונקרטי ברור ומבוסס,
- 31 וכדבריו:

בדלתיים סגורות

- 1 "... ככלל, יצוין כי אפשרות תיאורטית של מניע פוטנציאלי להפללה, אין די בה כדי לקבוע כי מניע
- 2 זה אמנם יצא אל הפועל, והביא למסירת עדות שאינה נכונה. לכל היותר הוא מהווה ראייה
- 3 נסיבתית המחייבת בחינה, אפשר שביתר שאת, של אמינות גרסתו של בעל המניע (לענין נפקותו
- 4 של מניע בקרב מבצע העבירה, שאף הוא אינו מהווה רכיב מרכיביה אלא אך ראייה נסיבתית
- 5 לאשמתו, השוו ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(4) 169, 234 (1984)). כדי שניתן יהיה
- 6 לעשות במניע נטען שימוש ראייתי, בין אם לצורך הרשעה, בין אם לצורך יצירת ספק בגרסה של
- 7 מתלונן, יש להראות כי מדובר במניע קונקרטי, ברור ומבוסס, מקום שבו הנסיבות הרלוונטיות
- 8 מלמדות על קיומו..."
- 9
- 10 האם הצליח הנאשם להראות לבית המשפט כי אכן מדובר במניע קונקרטי ברור ומבוסס כאמור,
- 11 שעמד בבסיס תלונתה של א' נגדו, ובכך להטיל ספק בגירסתה?
- 12 לחיזוק טיעון זה, לפיו א' מונעת מניע הנקם בלבד, ושהיא מעלילה עליו עלילת שווא שפלה, הזמין
- 13 הנאשם מספר עדי הגנה מטעמו, שהעידו על כך כי א' השמיעה כלפיו איום ברוח זו באומרה שהיא
- 14 תתנקם בו על כי פיטר אותה. כך לדוגמא, נאמר בתצהירה של ברכה זכאי (נ/76א), שהוגש בהסכמה
- 15 כחקירה ראשית, לפיו ביום 14.2.99 הגיעה א' ללשכת השר וכשנמנעה ממנה הכניסה, על ידי מנהלת
- 16 הלשכה הזמנית, הגב' ליאת סיטון, התנהגה א' באלימות כלפיה ובצאתה מהלשכה בליווי איש
- 17 ביטחון הפטירה א' "אתם עוד תשמעו ממני". כן העידה ליאת סיטון ששמעה את א' כשהיא מטיחה
- 18 בנאשם באחת הפעמים "אתה עוד תשמע ממני" (עמ' 7134, שו' 22-26). כך גם דברי רויטל סבג
- 19 במכתבה "היא תמיד אמרה אני עוד אתנקם בו" (נ/80).
- 20
- 21 ההגנה תומכת טענת העלילה גם בעדותו של יוסי נעים, שסיפר כי שמע את א' במצודת זאב, מאיימת
- 22 לנקום בנאשם. בדבריו אלו של יוסי נעים לא מצאנו ליתן אמון, לאור התרשמותנו ממשקעי העבר
- 23 השליילים שיש לעד זה כלפי א' עוד מתקופת עבודתם המשותפת, על רקע עימותים חוזרים ונשנים
- 24 ביניהם, בשל עישון מאסיבי של העד בסביבתה של א' – דבר שמבחינתה היה בגדר בלתי נסבל עד
- 25 כדי מריבות קולניות חוזרות ונשנות. אנו מפנים להתבטאויותיו החריגות של העד כלפי א' בעמ' 6490-6492.
- 26 התרשמותנו ממגמתיות עדותו מבוססת גם על קשריו של העד עם הנאשם, כשלכך
- 27 מתווספת הכחשתה של א' את אמירת הדברים, לרבות עצם הגעתה למצודת זאב.
- 28
- 29 באשר לעדותן של זכאי, סיטון וסבאג, הרי ששלוש העדות הללו מייחסות את עיתוי אמירת הדברים
- 30 ליום פיטוריה של א' בבוסת פנים ממשד התיירות. באותו יום נפשה של א' סערה מאוד. היא היתה
- 31 מושפלת ופגועה עד עמקי נשמתה, ואפילו יואלי, שבא אליה על מנת לשכך את כעסה, נדחה על ידה.

בדלתיים סגורות

- 1 א' היתה כה כועסת עד כי לא עיינה במסמך ההבנות שהגיש לה יואלי: "כשאני כועסת אני לא תמיד
- 2 הכי מרוכזת" (עמ' 2362).
- 3
- 4 איננו מקבלים את הכחשתה של א' באשר לאמירת הדברים, וזו אינה עולה בקנה אחד עם הנסיבות
- 5 שאפפו את יום פיטוריה והלך הרוח הסוער, שבו היתה שרויה באותו יום כפי שהיא עצמה מתארת.
- 6 הכחשתה את אמירת הדברים נעשתה להתרשמותנו, או מתוך כוונה לצייר את דמותה בקווים
- 7 חיוביים יותר, או מתוך העדר זיכרון אמיתי וכנה, כפי שציננה א', כי כאשר היא כועסת היא אינה
- 8 מרוכזת.
- 9 מכל מקום, לא מצאנו כי הכחשתה של א' אמירת הדברים, פוגמת במהימנותה באופן כללי באשר
- 10 לגרעין העדות.
- 11
- 12 מקובל עלינו שדברים ברוח זו "אתה/אתם עוד תשמעו ממני", אכן יצאו מפיה של א' באותו יום,
- 13 אולם יש להבנים על רקע העיתוי והקשר אמירתם בבחינת "עידנא דרתחא", ולא מתוך כוונה לנקום
- 14 בנאשם על דרך של העללת עלילה שהנאשם אנס אותה והטריד אותה מינית.
- 15 כן ניתן להסביר את האמירה בהצהרת כוונות מצדה של א' לפנות להליך משפטי, מה שאכן עשתה
- 16 ביום שלמחרת פיטוריה, כשפנתה לעורך בן טובים.
- 17
- 18 יתרה מזו, הפרשה פורצת לתודעה הציבורית ביולי 2006. באותו זמן א' כבר נשואה, אם ל
- 19 ורחוקה כ-8 שנים מהמעשים שנעשו בה, לטענתה, על ידי הנאשם, ואין הדבר בגדר הסביר בעינינו ש-
- 20 א' רצתה לנקום בנאשם על דרך של ריקמת עלילת אונס קשה נגדו. רק משום שהוא פיטר אותה
- 21 מעבודה בלשכה כשמונה שנים לפני כן! בעצם העללת עלילה כזו היא הרי פוגעת, מכתימה ומסכנת
- 22 את עצמה ומשפחתה בחשיפה - דבר שלא מתיישב עם מה ששמענו מפיה וראינו במהלך חקירותיה
- 23 במשטרה באשר לחששה מעצם החשיפה, חשש שמנע ממנה להתלונן נגד הנאשם במשך תקופה
- 24 ארוכה.
- 25
- 26 לו חפצה א' בנקמה בנאשם על רקע פיטוריה על דרך ריקמת עלילה על מעשה אונס שהנאשם ביצע
- 27 בה, יכולה היתה לעשות זאת באופן כמעט מידי ובעיתוי הטוב ביותר מבחינתה, בעת שהנאשם היה
- 28 מועמד לכהונת נשיא המדינה, כאשר פרסום הפרשה עלול היה לחסל את סיכוייו. אך כאמור, אף ש-
- 29 א' הופגשה פעמיים עם עיתונאים על ידי ארמוזה בסמוך למועד בחירתו של הנאשם לנשיא, החליטה
- 30 בכל זאת שלא לחשוף תלונתה בשל חששה מהמחיר הכבד שתצטרך לשלם - חשיפה שהיתה פוגעת
- 31 בה עצמה ובבני משפחתה.
- 32

בדלתיים סגורות

- 1 באשר לטענת ההגנה שגם מדברי ארמוזה עולה כוונת א' לפגוע בנאשם, נאמר כך:
- 2 אנו מאמינים לארמוזה ש-א' אכן רצתה שהנאשם יענש, אחרת לא ניתן להבין את הסכמתה לפגוש
- 3 שני עיתונאים; אך נזכיר כי ארמוזה אמר כי אף ש-א' רצתה להעניש את הנאשם, היא לא היתה
- 4 מוכנה לעשות זאת באמצעות הגשת תלונה שעניינה פגיעה מינית והעדיפה כי ייפגע בפרסום בגין
- 5 שחיתות, ענייני חנינות וכיו"ב: "היה לה הרבה יותר נוח לדבר על הדברים מסביב... הקטע המיני..
- 6 הפגיעות המיניות היו לה הרבה יותר קשה לדבר עליהם... היא רצתה איכשהו שייפגע, אפילו אם
- 7 הוא ייפגע בדברים מסביב, זה היה לה הרבה יותר נוח מאשר שהיא תצטרך לבוא להעיד" (עמ' 3534).
- 8 למותר לציין כי רצון הקרבן כי הפוגע ישלם את מחיר מעשיו ויענש עליהם, אין בינו לבין עלילת
- 9 שווא - ולא כלום.
- 10
- 11 נימוק נוסף המפריך את טענת העלילה שבפי הנאשם הינו העובדה ש-א' לא הגיעה מיוזמתה להגיש
- 12 תלונה במשטרה על אירועים מלפני שמונה שנים. על האופן בו הגיעה א' לחקירת משטרה פירטנו
- 13 בפרק נפרד; א', שלא בטובתה, מצאה עצמה ביעין הסערה לאחר שהוזמנה לחקירה בתואנה
- 14 שמבקשים לחקרה בענין אחר, ומצאה עצמה נשאלת על מה שעשה לה הנאשם בתקופת עבודתה
- 15 במשרד התיירות.
- 16
- 17 האם יעלה על הדעת כי א' הינה כה מתוחכמת וערמומית (אף שהתרשמותנו ממנה היתה הפוכה),
- 18 תיזום פניה עקיפה שלא לומר 'עקומה', באמצעות ארמוזה כדי להיחקר על דברים לגביהם טרם
- 19 החליטה, בינה לבין עצמה, אם בכוונתה לשתף בהם אחרים?!
- 20 נזכור כי מחולל החקירה לא היתה א' בתלונה מן העבר הרחוק, אלא הנאשם עצמו שהעיר שדים
- 21 מרבצם בפנייתו ליועץ המשפטי לממשלה, בתלונה על מעשה סחיטה שביצעה כלפיו א' מבית הנשיא.
- 22 א' ממשרד התיירות לא הגיעה לחקירה המשטרתית על תקן של מתלוננת - זו שבאה להיפרע
- 23 מהנאשם ולנקום בו בהעלאת עלילה שפלה וחמורה מאין כמותה; אלמלא פנייתו של ארמוזה
- 24 לסגלוביץ, כעולה מ-10/נ, ספק אם א' היתה מגיעה מיוזמתה למסירת תלונה.
- 25 צפייה בקלטות המתעדות את חקירתה של א' מפריכה לחלוטין את טענת העלילה והופכת אותה
- 26 לתלושה מן המציאות.
- 27 צפייה בדיסק חקירתה הראשונה של א' הותירה בנו את הרושם החד והברור, ש-א' אינה ששה לשתף
- 28 פעולה באופן מלא ולחשוף בפני החוקרים את שעל לבה. היא מגלה טפח ומסתירה טפחיים, הן בשל
- 29 בחירה מושכלת מה בכוונתה להסתיר והן מחמת שיכחה.
- 30 הודעתה הראשונה של א' ממחישה את החשש והתפחד מעצם החשיפה, שבאו לידי ביטוי ביתר שאת
- 31 בהודעתה השנייה. יחסה כלפי המשטרה מתאפיין בחשדנות יתר וחוסר אמון בולט. היא חוששת
- 32

בדלתיים סגורות

- 1 שדבריה יהיו מבולבלים ולא מדויקים. פרטים מהזיכרון עולים ומציפים אותה אך זיכרונה בוגדני.
- 2 היא יושבת ומצחקקת בעצבנות ובמבוכה, לעתים גם בוכה לאורך חקירתה, מצב רוחה משתנה
- 3 בהתאם לנושא; ככל שהנושא רגיש וקשה יותר, פוחתת יכולתה לשתף פעולה.
- 4
- 5 א' מבועתת מכך שזהותה ודבריה יודלפו. היא מתעניינת מי עוד יקרא את תוכן הודעתה, מי עוד
- 6 ייחשף אליה, ניכר בה שהיא חוששת וחששה הוא אמיתי וכן.
- 7 א' בוכה ואומרת לחוקרים שהיא אמנם משתפת עמם פעולה, אך למרות שהיא כואבת את הכאב
- 8 הזה כבר כמה שנים, היא נמנעה מלהתלונן משום שהתלונה אינה מצדיקה את הקורבן שלה, את
- 9 הפגיעה בחייה האישיים, במשפחתה, בילדיה ובעלה. זו הסיבה שהתלבטה האם ליתן תשובה
- 10 החלטית לשאלה אם היתה חדירה, בכך:
- 11 "אני לא רוצה לענות. זה לא בגלל שזה כן או לא, אני אגיד לך למה כן ולמה לא ותביני למה אני
- 12 נשארת בלמה לא, כי גם אם כן, נגיד, אז זה בדיוק מה שדיברנו עכשיו בעלי, ילדים, וגם אם לא אני
- 13 לא רוצה להגיד לא, כי אני לא רוצה שיהיה שום דבר שאולי יגרום שהוא ייצא איכשהו נקי מכל
- 14 הסיפור, הוא לא יכול לצאת נקי אפילו רק מהעדויות שלי... לא אני רוצה שתביני, אני לא
- 15 משקרת..." (ת/2א103, עמ' 20).
- 16
- 17 האם כך נראית תלונתה של מתלוננת שקרנית? וכי מה פשוט יותר ל"מעלילנית" שנמצאת במשטרה
- 18 כשהחוקרים ממתנינים למוצא פיה – אם כוונתה נקמה – לאשר שהיתה חדירה בהזדמנות הראשונה
- 19 שנקרית לפניה?!
- 20
- 21 ניסיון החיים והשכל הישר הדריכונו, כי עלילה ונקמה אינם נוצרים בן רגע, והמעוניין בנקמה
- 22 "יתעסק" בנקמתו ויהפוך בה כהנה וכהנה לאורך השנים הרבות שחלפו; מאז פיטורי א' חלפה תקופה
- 23 של כשמונה שנים והדעת נותנת שלו חשבה א' ותכננה להעליל על הנאשם עלילת אונס, היתה מגיעה
- 24 למשטרה כש"משנתה סדורה", תיאוריה מוגזמים באשר למידת הכוח שהפעיל כלפיה, תוך שהיא
- 25 מוסיפה כהנה וכהנה, דברים שלא היו, ומאדירה את רמת ההתנגדות שהפעילה כלפי ה"אנס
- 26 האכזרי" ומספרת על החדירה לגופה - האונס, אף מבלי שנשאלה על כך.
- 27 אך לא זאת התלונה ולא אלו הדברים שנשמעו מפיה של א' בחקירתה הראשונה. תיאוריה מינוריים
- 28 ותחילתם באמירות, רמזים ו"דברי חיזור" מצדו של הנאשם שהותירו אותה הלומה ומבולבלת,
- 29 כשהיא נמנעת מלהזכיר עובדת החדירה לגופה. האם כך נשמעת תלונתה של מתלוננת מעלילה
- 30 המבקשת לנקום בנאשם על פיטוריה בתלונה על אונס שלא היה? מסופקנו.

בדלתיים סגורות

- 1 האם הגיוני הדבר ש-א' תסכן את כל אשר בנתה - משפחה וזוגיות - רק בגלל רגש נקם ישן נושן וכל
- 2 זה על שום שהנאשם פיטר אותה מהעבודה שמונה שנים לפני כן, ולא רצה לקבל אותה לעבודה בבית
- 3 הנשיא לפני 6 שנים!!
- 4
- 5 בחקירתה השנייה מתייחסת א' לטענת העלילה, ולטעמנו, הדברים שיוצאים מפיה של א' באותה
- 6 עת, משקפים יותר מכל את תחושתה האמיתית של א' - תחושה המקובלת עלינו:
- 7 "איך יעלה בדעתך או בדעת אני לא יודעת מה שאני אבוא לפה להעליל עלילה כשזה משפיע עלי
- 8 מבחינה נפשית... למה אני אעשה דבר כזה? ואני אפילו פה, גם כשאני יושבת פה, אני אפילו לא
- 9 מרגישה שאני פה על בסיס של נקמה, אלא על בסיס שהגיע הזמן שהצדק יצא לאור... " (ת/106A,
- 10 עמ' 27). "אני אימא ל- ילדים, נשואה, באה לכאן מסגירה דברים כאלה... כמו המלה האיומה
- 11 הזאת חדירה וכאלה... בפעם הקודמת ראית כמה היה קשה לי... לדבר על זה והסברתי לך גם
- 12 למה, כי זה עשוי אולי לפגוע במשפחה שלי, אני אבוא וארצה לפגוע במשפחה שלי, כי אני ארצה
- 13 איזה עלילה? אני בכלל לא שם, הוא פשוט שקרן." (ת/106A, עמ' 28).
- 14
- 15 דברים דומים השמיעה א' במהלך עדותה בבית המשפט כשהסבירה את שתיקתה לאורך השנים
- 16 בשל חששה מהחשיפה, והמחיר האיש הכבד שתצטרך לשלם כתוצאה מהחשיפה:
- 17 "אני לא אעביר את עצמי את כל דרך היסורים הזאת, און ביטוי אחר שבעצם מסביר כל מה שאני
- 18 עוברת שלוש שנים, זה לא רק העדות הזאת, בגלל דבר כזה אני יעביר את עצמי כל זה, חשיפה
- 19 שלי, של הילדים שלי, הפחדים שלי הכל, אני אמצא סיפור כזה בשביל להתנקם בו, או
- 20 בגלל שהוא פיטר אותי או בגלל שהוא לא סידר לי עבודה? אני לא שם, לא יעלה על הדעת בכלל
- 21 דבר כזה. אני סובלת מכל התהליך הזה, זה לא משהו שהוא כף לי... זה משהו שהוא קשה לי
- 22 ברמות כל כך עמוקות, שזה נראה לי רק מוח מעוות יכול לחשוב שבגלל שהוא פיטר אותי, אז אני,
- 23 אז פיטרו אותי עוד הרבה אנשים, בדרך לא הרבה, אבל נגיד שפיטרו אותי, אז למה לא לומר
- 24 גם עליהם, לא המצאתי כל מיני סיפורים כאלה." (עמ' 2162).
- 25
- 26 בסיכומיהם תהו ב"כ המאשימה למה היתה א' צריכה לספר על הגעת הנאשם לדירתה ועלייתה עמו
- 27 במדרגות ארבע קומות מבלי שהדליקה את האור, כדי שלא ייראו יחדיו - פרט ש-א' סיפרה עליו
- 28 בחקירה כמשיחה לפי תומה, כאשר כל שהיה בדירה התמצה, לדברי א', במעשה מגונה שהסתיים
- 29 כש-א' הדפה אותו מעליה, אלמלא היה מדובר בתלונת אמת.
- 30 כן תהו על מה ולמה תספר א' כי אירוע האונס השני התרחש בחדר בבית מלון בירושלים בזמן
- 31 העבודה, כאשר הקונוטציה העולה מעצם הגעתה לחדר בבית המלון באמצע היום, ברורה לכל
- 32 מתבגר ובוודאי שהיתה ברורה גם לה עצמה. וכי מה הוסיף לה אלמנט זה של מיקום האונס בחדר

בדלתיים סגורות

- 1 המלון, אלמלא התרחש שם באמת, כאשר ברגיל, באותן שעות הן הנאשם והן א' צריכים היו להיות
- 2 במקום עבודתם!!
- 3 אכן העדות במקומן ואין לנו אלא להצטרף אליהן.
- 4 דעתנו היא כי הראיות, ניסיון החיים והשכל הישר שוללים את תיזת העלילה אותה מעלה הנאשם.
- 5 הגשת תלונה על אונס כתגובה על פיטורין שהתרחשו שמונה שנים קודם לכן, הינה מחוסרת סבירות
- 6 והיגיון. חוסר הפרופורציה בין הפגיעה הנטענת על ידי המתלוננת - פיטורין בלבד - לתגובה של הגשת
- 7 התלונה על אונס מחזק עוד יותר את אותו חוסר היגיון.
- 8 אנו דוחים, אפוא, מכל וכל את טענת העלילה.
- 9
- 10 **ג. מכתב השנה טובה - ת/109**
- 11 להצגת מכתב השנה טובה ת/109 ע"י ההגנה תכלית משולשת:
- 12 הראשונה - להוכיח כי לא חל שינוי ביחסים בין א' לבין הנאשם, דבר שסותר את טענתה שתהליך
- 13 המידור וההשפלה החל לאחר יוני 1998 (האונס במלון בירושלים), בעוד שעיתוי כתיבת ת/109 על ידי
- 14 א' הינו ספטמבר 1998.
- 15 השנייה - עצם כתיבתו של ת/109, השופע "ביטויי חום ואהבה" כלפיו, כך לגרסת ההגנה, אינו יכול
- 16 להתיישב עם טענתה של א', כי הנאשם אנס אותה וכפה עצמו עליה, ובהמשך אף השפיל אותה כדי
- 17 להביא לפיטוריה על רקע אי היענותה לו.
- 18 השלישית - לתמוך בגרסתו החלופית של הנאשם שבאה מפני סניגוריו, כי א' היתה מאוהבת בו, וכי
- 19 אין לשלול את האפשרות כי היחסים ביניהם התקיימו בהסכמה ושלא בכפייה, על רקע "ביטויי
- 20 אהבה" המוכחים ב-ת/109.
- 21
- 22 ההגנה ייחדה חלק נרחב מחקירותיה הנגדיות וסיכומיה בעל פה, לנרטיב של המכתב ת/109, ונתמקד
- 23 בתמצית טיעונה בענין זה: "העובדה כי קורבן לעבירות אונס חוזרות ונשנות, כותבת למבצע האונס
- 24 מכתב כה אישי וכה חם - זמן קצר מאוד לאחר אירועי האונס, יוצרת קושי לא מבוטל ותגובתה
- 25 המתחמקת והמתפתחת של א' למכתב זה אף היא יוצרת ספק בדבר מהימנותה" (חלק שני
- 26 לסיכומי ההגנה בעניין האישום הראשון, עמ' 103 פסקה 385).
- 27
- 28 א' נחקרה אודות מכתב השנה טובה (ת/109), בארבע הזדמנויות שונות וכפי שיפורט להלן:
- 29 הראשונה - הודעה מיום 3.10.2006 (ת/108א); השניה - הודעה מיום 13.10.2006 (ת/110א);
- 30 השלישית - הודעה מיום 14.6.2007 (ת/126א) והרביעית - הודעה מיום 6.10.2008 (ת/134א).

בדלתיים סגורות

- 1 נציין כי מכתב השנה טובה (ת/109) צץ לראשונה בראיון טלוויזיה עם עו"ד ציון אמיר, בא כוחו של
- 2 הנאשם, כשהוא מצוי בידיו והוצג כ'מכתב אהבה' שכתבה א' לנאשם. א' מגיעה, אפוא, לחקירה
- 3 ביום 3.10.06 (ת/108א) המתקיימת לאחר אותו ראיון בטלוויזיה, שבו צפתה לדבריה, וידעה על
- 4 קיומו של ת/109, ומכל מקום, לא אמורה להיות מופתעת מעצם קיומו.
- 5 חרף האמור, א' לא מגיעה לחקירה עם תשובות "מוכנות", ולשאלה אם כתבה מכתב זה, א' משיבה
- 6 **"אני לא זוכרת שכתבתי את זה"**, אם כי הכתב דומה **"זה יכול להיות הכתב שלי"** היא חוזרת שוב
- 7 ושוב על אמירתה כי אינה זוכרת את כתיבת המכתב. (ת/108א, עמ' 51-50).
- 8 א' מסתייגת נמרצות מאמירת החוקר כי מדובר במכתב אהבה **"מכתב אהבה, אל תיסחף, זה לא**
- 9 **מכתב אהבה."** (שם).
- 10
- 11 א' מתבקשת על ידי החוקר הו"ל להתייחס לכתיבת המכתב, אף שהיא אומרת לו כי אינה זוכרת את
- 12 עצם כתיבתו; **ההסבר הראשון** שעולה מפיה הוא בגדר השערה בלבד, ולפיו יתכן מאוד שכתבה את
- 13 המכתב כדי לרצות את הנאשם, שלא ישפיל אותה וייתחס אליה במידת כבוד מינימלית, וכדבריה:
- 14 **"כל התקופה שהייתי שם והוא השפיל אותי, כל הזמן ניסיתי שעדיין כאילו, שאיכשהו שהכבוד**
- 15 **שלי ישמר, ניסיתי להמשיך להתנהג אליו... ביראת כבוד... בצורה מכובדת... אז למרות המעשים**
- 16 **שהוא עשה אני עדיין נהגתי בו בכבוד, אם כמה שזה נשמע מגוחך"** וכן **"רציתי כל הזמן שהוא**
- 17 **יתנהג בי בצורה יפה... אז כל הזמן ניסיתי להתנהג אליו בצורה שתרגע אותו, אתה מבין? כדי**
- 18 **שהוא לא ישפיל אותי"** (ת/108א, עמ' 53-52).
- 19 לשאלת החוקר אם מישוהו ביקש ממנה לכתוב את המכתב השיבה כי אינה זוכרת, תוך שהיא
- 20 מוסיפה **"אני גם לא אחסום את האפשרות אם הוא ביקש ממני. הוא מסוגל. אבל אני לא זוכרת."**
- 21 **אני לא רוצה להגיד דברים שאני לא זוכרת."** (שם, עמ' 53).
- 22
- 23 עשרה ימים לאחר מכן, ביום 13.10.06, היא נחקרת שוב ומאשרת כי מדובר בכתב ידה, אך היא
- 24 עדיין אינה זוכרת את נסיבות כתיבת המכתב. היא מעיינת במכתב ומשרואה שהוא לא ממוען
- 25 לנאשם, משיבה מתוך השערה: **"בכלל זה לא היה מיועד אליו, אני לא יודעת..."** (ת/110א, עמ' 2)
- 26 וממשיכה להעלות השערות שיכול להיות שהמכתב היה על שולחנה ונלקח משם. **"הכל יכול**
- 27 **להיות... יכול להיות שלא נתתי לו, שזה לא מיועד אליו בכלל."** א' חוזרת ואומרת שאינה זוכרת
- 28 שכן עבר פרק זמן ארוך **"הרבה שנים משהו כמו שמונה שנים."** – מה שלא מונע ממנה להמשיך
- 29 ולהעלות השערות: **"יכול להיות שכתבתי את זה לידיד שלי"** אך בעיקר היא אינה זוכרת **"יש לי**
- 30 **בלאקאאוט"** וחוזרת על ההסבר שהתכוונה רק לרצות. **"כי הוא כל הזמן השפיל אותי... אני כל**
- 31 **הזמן ניסיתי... לרצות אותו שאולי הוא ישנה... את ההתנהגות שלו כלפי. לרצות אותו אולי זה לא**
- 32 **המלה... לרצות ולא בקונוטציות מיניות"**, היא מחפשת את המלה הנכונה: **"להיות נחמדה, לא**

בדלתיים סגורות

- 1 נחמדה, ווי, זה לא, אל תכתוב את זה... זה ישר... הכוונה היא להמשיך לעבוד... כאילו בענייני
- 2 עבודה. כל מה שקשור לענייני עבודה... שתהיה אוירה טובה במשרד.", שכן הנאשם התייחס אליה
- 3 כאל "אוויר", עקף את סמכויותיה ו-ת/109 היה ניסיון "לשנות את המצב... חלק מה... מהניסיונות
- 4 שלי שהוא ישנה את היחס שלו אלי." (ת/110א, עמ' 4-2).
- 5
- 6 א' מסתייגת שוב מחתיזה ש-ת/109 הינו מכתב אהבה: "... לא בעיני לפחות כי את יכולה גם לתת
- 7 מכתב כזה למישהו... מישהו שהוא אבא, נגיד לאבא אני יכולה לתת מכתב כזה..." (שם, עמ' 5).
- 8 א' מעלה השערה נוספת "חוץ מזה גם שיכול להיות שהוא ביקש ממני לכתוב מכתב כזה. יכול
- 9 להיות" (ת/110א, עמ' 8), אך חוזרת להסברה הקודם לפיו ביקשה לרצותו: "אתה לא מתאר לעצמך
- 10 איזה השפלות אני עברתי וכשבן אדם נמצא שמה, אתה רוצה לחזור אפילו לא... למלכה שהיית
- 11 בהתחלה שסיפרתי לך, אלא לאיזשהו בלאנס ולאיזשהו מקום סביר... אתה מנסה לעשות הכל,
- 12 לחזור לאיזשהם פרופורציות, לחזור שיהיה לכבוד... לכבוד הבסיסי שיש לכל בן אדם שכבר לא
- 13 היה לי שם..." (שם, עמ' 8-9), היא חוזרת ומסתייגת שוב מהאמירה שמדובר ב"מכתב אהבה":
- 14 "אני רוצה להגיד לך... למרות שזה לא נראה לכם ככה, מבחינתי כאילו זה יכול להיות גם...
- 15 כשאתה כותב למישהו שהוא כמו אבא וכמו, הוא סמכות והוא סמכות בשבילך.. שמחליטה לגביך
- 16 איך יתייחסו אליך בהשפלה או... בכבוד של מלכה..." (שם, עמ' 9).
- 17
- 18 בהמשך שב ומופיע בהסבריה מוטיב הריצוי "כשאתה רוצה לעסוק (צ"ל: לרצות; כפי שנכתב
- 19 בהודעתה הכתובה ת/110 עמ' 2 שוי 38) מישהו כשאתה נמצא במצב של מצוקה כל כך, קשה של
- 20 השפלה ועלבון ו... זלזול כלפיך אתה רוצה לעסוק ש... שעושה דברים שאתה לא מעוניין בהם, נגיד
- 21 יכול להיות ש... שכתבתי פה דברים שבכלל לא, לא התכוונתי אליהם... כשאתה לא מאמין בהם
- 22 במאה אחוז, שאתה לא מאמין בהם... נגיד ש... שכתבתי פה דברים שבכלל אני לא מאמינה בהם
- 23 רק בשביל לרצות אותי." (ת/110א, עמ' 10).
- 24
- 25 בפעם השלישית מתייחסת א' למכתב השנה טובה (ת/109) במהלך חקירתה ביום 14.6.07, כתשעה
- 26 חודשים לאחר שהמכתב מוצג בפניה לראשונה. במהלך התקופה שחלפה מצויה א' בטיפול
- 27 פסיכולוגי אצל הגב' איריס ישראלי, כאשר במהלכו של הטיפול נזכרה בנסיבות כתיבת המכתב
- 28 (ת/109): "פתאום אני נזכרת בכל מיני דברים, לא הייתי באה לתת עדות על זה כי אני לא יודעת
- 29 ופתאום אני נזכרת בכל מיני פרטים שהוא כן ביקש ממני מכתב" (ת/126, עמ' 6).
- 30 א' מספרת על נסיבות היזכרותה במהלך הטיפול הפסיכולוגי: "אני ממש זוכרת שסיפרתי לה שכל
- 31 הזמן הייתי עסוקה ולא היה לי זמן וכל הזמן הוא אמר נו תכתבי לי תכתבי לי... אמרתי לו שנה
- 32 טובה אז הוא אמר תכתבי לי משהו כזה שוב אני לא זוכרת בדיוק את המלים אבל אני זוכרת

בדלתיים סגורות

- 1 שהייתי עמוסה... דיברתי עם עצמי ואמרתי מה אני אעשה כאילו יש לי כזאתי ערימה, אני הרי
- 2 היחידה שעבדתי שם" (שם, עמ' 6), וכשכתבה את המכתב, הנאשם ביקש לראות מה כתבה "אמרתי
- 3 לו לא גמרתי והוא אמר לי לא נורא תביאי לי לראות את זה. ואז הוא קיפל את זה ושם את זה בתיק
- 4 שלו ואמרתי לו תביא לי את זה אני לא גמרתי בכלל... ולא התכוונתי בכלל לתת לו את זה. הוא שם
- 5 את זה בתיק והלך..." (שם, עמ' 8).
- 6 משנשאלה מדוע לא אמרה, בהודעתה הקודמת, שהנאשם ביקש ממנה לכתוב את המכתב, השיבה כי
- 7 לא זכרה ומשנזכרה, הפריע לה הדבר מאוד, ואפילו חשבה לא לדווח על כך כי הדבר עלול לפגוע
- 8 באמינותה: "אני לא יודעת אם אני אתן על זה עדות רשמית, אני עכשיו משתפת אותך כי סיפרתי
- 9 את זה לפסיכולוגית..." (שם, עמ' 7).
- 10 חרף ניסיונותיו החוזרים ונשנים של החוקר להרגיעה משום ש"זה שאת לא זוכרת זה לא אומר שאת
- 11 משקרת" א' לא נרגעת שכן הפריעה לה העובדה שהיא נשאלה בעבר על ידי אותו חוקר, אם ביקש
- 12 ממנה מישחו לכתוב את המכתב, והשיבה בשלילה: "אני זוכרת שאתה שאלת אותי, אני כמעט
- 13 משוכנעת ששאלת אותי אם הוא ביקש ממני שאני אכתוב לו מכתבים" (שם).
- 14 א' מסבירה את סגנונו החנפני והמתרפס של ת/109 בכך שביקשה לרצות את הנאשם: "אני לא
- 15 רציתי שישפיל אותי והוא גם הבוס שלי והיו לי יחסי מרות כלפי." (שם, עמ' 10).
- 16
- 17 **הפעם הרביעית** ש-א' נדרשת לנסיבות וסיבת כתיבתו של המכתב (ת/109), היא בהודעתה מיום
- 18 6.10.2008 (ת/134א).
- 19 א' מתקשה להבין כיצד היתה מסוגלת לכתוב מכתב בנוסח ת/109 שאינו אופייני לה: "זה בכלל לא
- 20 בסגנון שמתאים לי, שתבין באיזו מצוקה... אני הייתי כדי לכתוב מכתב כזה, אפילו לבעלי אני לא
- 21 כותבת מכתבים כאלה, כי באישיות שלי אני בן אדם יותר סגור... שתבין באיזה לחצים הייתי
- 22 צריכה לעמוד בשביל לכתוב נוסח כזה..." (ת/134א, עמ' 56).
- 23
- 24
- 25 בעדותה בבית המשפט חזרה א' על דבריה כי כתבה את ת/109 לבקשתו של הנאשם:
- 26 "אני רק זוכרת שהוא אמר לי תכתבי לי שנה טובה... תכתבי שאת אוהבת אותי, תכתבי, תכתבי
- 27 ואני כל הזמן ככה בראש שלי אמרתי, אני לא אכתוב ולא שום דבר, וגם יש לי כאילו הרבה עבודה.
- 28 עכשיו כל פעם בין הפגישות שנכנסתי, אז הוא שאל אותי, נו כתבת לי, נו את, כאילו תסיימי עם
- 29 זה, תכתבי את זה ואני כל הזמן אני לא רציתי, ואז הוא התחיל ללחוץ עלי ואז התחלתי לכתוב,
- 30 בהנחה כנראה שאני לא אתן לו את זה. וכל פעם, ואני מדברת על אותו יום, כל פעם שנכנסתי אליו
- 31 בין הפגישות, אז הוא שאל אותי, נו כתבת, נו כתבת, תכתבי שאת אוהבת אותי ולקראת סוף היום,
- 32 אמרתי לו שלא גמרתי את זה, כי לא רציתי לתת לו את זה. אז הוא אמר לי טוב, תביאי לי לראות

בדלתיים סגורות

- 1 מה, שאני יביא לו לראות מה אני כתבתי. ואז אני זוכרת זה היה סוף יום העבודה שלו, והוא עמד
- 2 ממש בקצה השולחן, התיק שלו כבר היה על השולחן ואני הבאתי לו את המכתב והוא קרא ואמרתי
- 3 לו, לא, לא תיתן לי, תיתן לי לגמור את זה, להעתיק את זה... להעתיק את זה כאילו לדף יותר יפה,
- 4 זה סתם התחמקות, כי אני לא רציתי לתת לו את זה. כי עובדה שגם לא כתבתי למי, אם הייתי
- 5 רוצה לתת לו את זה, אז הייתי כותבת לשר והייתי כותבת מ-א' והייתי כותבת תאריך, ... הייתי
- 6 מוצאת דף יותר יפה לתת שנה טובה. ואז הוא אמר לא זה בסדר, והוא קיפל את זה והכניס את זה
- 7 לתיק ואני ניסיתי ככה להגיד לו, לא תביא לי את זה. אז הוא אמר לי לא, לא, והוא ממש לקח את
- 8 זה ושם את זה בתיק שלו וזהו". (עמ' 2063-2064).
- 9
- 10 א' הסבירה את סגנון כתיבתה המתחנף במצוקה שהיתה מצויה בה באותה תקופה, ובתקווה שאם
- 11 תכתוב את שמבקש הנאשם, יחסי העבודה ישובו להיות תקינים:
- 12 "תראי, לי היה מאוד קשה באותה תקופה, כי זה הייתה כבר תקופת ההשפלה והכל ואני, כל הזמן
- 13 ניסיתי שמערכת יחסי העבודה יחזרו להיות תקינים כאילו, אז מבחינתי הוא אמר לי תכתבי, אם
- 14 זה מה שיעשה יחסי עבודה תקינים, אז אני אכתוב, למרות שגם עכשיו שאני קוראת את זה, זה
- 15 כל כך לא, זה לא הסגנון שלי כל כך, כי אני בדרך כלל לא כותבת... רציתי שהוא יהיה מרוצה
- 16 ושאו לי הוא יתחיל להתנהג אלי יפה. כאילו יפה, אני מתכוונת יחסי עבודה תקינים, בלי הטרודות.
- 17 אז הוא אמר תכתבי, תכתבי שאת אוהבת אותי, אז אמרתי כאילו אם אני אכתוב שאני אוהבת
- 18 אותו, בסדר אם זה, זה היה גם בתקופה שניסיתי לחפש כל מיני דברים אחרים שלמשל, ביקשתי
- 19 משאול הללי שיבוא וידבר איתו, כאילו ניסיתי לחפש כל מיני דברים מסביב, שאני לא הצלחתי
- 20 לדבר איתו. אולי ניסיתי ואני לא כל כך זוכרת, שיתנהג אלי יפה, שיתנהג אלי רק בכבוד, כאל
- 21 עובדת, שייתן לי את הכבוד שלא ישפיל אותי. אז גם באותה תקופה, ביקשתי נגיד משאול הללי
- 22 שיבוא וידבר איתו, אז זה הייתה אותה תקופה שאני מנסה לעשות פעולות, שיכצו אותו" (עמ'
- 23 2065).
- 24 וכן גם התבטאותה של א' בהמשך: "אם זה היה מחזיר את היחסים התקינים הייתי כותבת גם עוד
- 25 עשר שורות. כל הזמן הרצון שלי היה כאילו לרצות אותו, אז אני יכתוב". (עמ' 2215).
- 26
- 27 ההגנה מצביעה על גרסתה המתפתחת של א', ככל שזו נוגעת לנסיבות כתיבת המכתב ת/109,
- 28 ומבקשת לקבוע כי זו אינה מהימנה.
- 29
- 30 איננו מקבלים את טענת ההגנה.

בדלתיים סגורות

- 1 חרף הבעייתיות העולה מעצם התפתחות גרסתה של א' בענין זה, אנו מקבלים את הסבריה של א',
- 2 הנתמכים בעדותה של הפסיכולוגית איריס ישראלי, באשר לנסיבות כתיבת המכתב, מטרתו ונסיבות
- 3 היזכרותה בכתיבתו.
- 4 נסביר :
- 5 כעולה מסקירת הודעותיה של א', ככל שאלו נוגעות לסיבת כתיבתו של ת/109, א' הסתייגה מהגדרת
- 6 המכתב כ"מכתב אהבה"; עוד בהודעתה הראשונה כשעדיין לא זכרה את נסיבות כתיבת ת/109,
- 7 אמרה א' כי לא מדובר במכתב אהבה כי אם במכתב שנועד לרצות את הנאשם; הסבר זה נמסר
- 8 מפה של א' בהזדמנות הראשונה כשנשאלה על ת/109 וחזר כחוט השני לאורך כל הודעותיה, כך גם
- 9 בעדותה בבית המשפט
- 10
- 11 משנשאלה א' לראשונה על נסיבות כתיבת ת/109, אם נכתב מיזמתה או לבקשתו של מאן דהוא, היא
- 12 אכן השיבה כי אינה זוכרת, אולם הדבר יכול להיות מובן לאור פרק הזמן הארוך שחלף מאז כתיבתו
- 13 בספטמבר 1998 ועד לחקירתה באמצע שנת 2006, יותר משמונה שנים. כן היא יכלה להיות מוסברת
- 14 על רקע תחושת הבושה וההשפלה שחוותה א', כאשר אי הזכירה מתיישב דווקא עם גרסת האונס
- 15 שעברה א' (ראה עדות הפסיכולוגית, הגב' איריס ישראלי בעמ' 3791 לפרוטוקול).
- 16 חרף האפשרות שמועלית בפני א' במסגרת שאלות החוקרים, שמא היא כתבה את המכתב לבקשתו
- 17 של מאן דהוא, חוזרת א' ואומרת שאינה זוכרת את נסיבות כתיבתו. לו באמת התכוונה א' להעליל
- 18 על הנאשם, יכלה להקל על עצמה את המצוקה שנבעה מעצם הצגתו של ת/109 כ"מכתב
- 19 אהבה", ולהעלות אפשרות זו מיזמתה בהזדמנות הראשונה, או לפחות לאמץ אותה בשתי ידיים
- 20 כשזו מוצגת לה על ידי החוקרים. א' לא עשתה כן והמשיכה לדבוק בגרסתה כי אינה זוכרת את
- 21 נסיבות כתיבתו, כאשר תופעת אי-הזיכרון שעליה היא חוזרת שוב ושוב, היא תופעה אמיתית
- 22 שיכולה להיות מוסברת כאמור על רקע התהליך הפסיכולוגי שחוותה א' שנבע מעצם טראומת
- 23 האונס כפי שהסבירה הפסיכולוגית, הגב' ישראלי בעדותה, ושאליו התווסף מרם הזמן הארוך
- 24 שחלף.
- 25 באשר להתפתחות גרסתה בענין נסיבות כתיבת ת/109, נפנה לדבריה של הפסיכולוגית איריס
- 26 ישראלי המקובלים עלינו: "אני חושבת שזה אחד הדברים שראיתי את א' הכי נבוכה לגביו, הכי
- 27 מושפלת לגביו, היא דיברה על זה ועסקה בזה, מתוך תחושות מאוד קשות, יש לזה פגיעה נורא
- 28 גדולה בערך העצמי, כאילו תראי איזה מטומטמת, איך יכולתי להיות במצב כזה. זה משהו שקשה
- 29 נורא לעכל אותו... היו הרבה יותר, נורא תחושות של השפלה, אני חושבת שזה היה אחד המצבים
- 30 שבהם ראיתי את א' הכי מושפלת ונבוכה עם תחושת בושה... כשהיא אמרה לי אני זוכרת שהוא
- 31 פשוט ישב מאחורי והלחיץ אותי, ..., אז שאלתי אותה ומה עשית עם הלחץ הזה, אז היא אמרה, אני
- 32 לא יודעת כנראה בסוף כתבתי, בסוף כתבתי את זה... את החלק של 'הכתבתי', היא לא תיארה

בדלתיים סגורות

- 1 כזיכרון, היא יותר זכרה את ההלחצה הזאת, תכתבי לי, ... אני בד"כ מה שאני עושה כשמישהו
- 2 מספר, אני מקשיבה, או אם הוא עוצר, אז אני אומרת ואת זוכרת מה קרה עוד, ואם לא אז לא."
- 3 (עמ' 3784).
- 4 כך גם דבריה של הגב' ישראלי כי שיכחת א' את נסיבות כתיבת המכתב, בהחלט מובנת ומוסברת על
- 5 רקע תחושת הבושה שנבעה מכך שכתבה מכתב שכזה: "כי אני חושבת שזה עוד דבר משפיל, בצורה
- 6 בלתי רגילה וטראומטי, מעצם זה שהיא נכפתה לעשות משהו, שהיא לא באמת מרגישה אותו"
- 7 (עמ' 3791).
- 8 באשר לתוכנו של המכתב, הוסיפה הגב' ישראלי ואמרה שאילו היה מדובר במכתב שנכתב מיזמתה
- 9 של א' כ"מכתב אהבה" היינו מוצאים בו סממני געגוע: "סביר היה לראות בתוך, לא רק התיאור על
- 10 המכתב אלא בכלל בתוך ההיכרות שלי ארוכת השנים איתה שהיה משהו של אהבה, של געגוע, אין
- 11 את זה. יש סימנים מאוד בולטים של משהו של ניצול, של פגיעה מאוד גדולה נפשית." (עמ' 3791).
- 12 גרסתה של א' כי מדובר במכתב שהנאשם ביקש ממנה לכתוב ואשר נכתב על מנת לרצותו, להבדיל
- 13 ממכתב אהבה, מקובלת עלינו והיא מתיישבת עם הנסיבות:
- 14 בתקופה זו, ספטמבר 1998, היתה א' מצויה בשיאה של תקופת המידור וההשפלה. הנאשם צועק
- 15 עליה צעקות רמות ב-17.9.98; באוגוסט 1998 הוא נותן הוראה שלא למסור לה את תוכנית נסיעתו
- 16 לחו"ל והיא חווה השפלות ועלבונות יומיים בלשכה. א' אינה יודעת את נפשה מרוב בושה והשפלה
- 17 והיא פונה, בין היתר, גם לשאול הללי כדי שידבר עם הנאשם, בתקווה שהיחסים בלשכה יחזרו
- 18 להיות יחסי עבודה תקינים.
- 19 א' ממשיכה בעבודתה חרף ההשפלות הקשות. היא אוהבת את עבודתה, ומעל לכל, היא זקוקה לה
- 20 כמקור פרנסתה היחיד.
- 21 כשהנאשם, הבוס הכל יכול, שבידו לרומם ובידו להשפיל, מבקש ממנה – "תכתבי לי שנה טובה,
- 22 תכתבי", א' מוצאת בבקשתו זו הזדמנות לרצותו, והיא כותבת לו את ת/109, השופע ביטויי כניעה,
- 23 נאמנות ולויאליות ללא גבולות, וכן גם ביטויי אהבה:
- 24 "שנה שתדע שיש מישהו שבאמת דואג לך ואוהב אותך
- 25 באהבה אמיתית ופשוטה בלי שום תמורות.
- 26 שנה שתבין שיש מישהו שנאמן לך בנאמנות מוחלטת
- 27 ואתה יכול לתת בו אמון מלא, 100%"
- 28 חרף השימוש במלה "אהבה" ב-ת/109, אין בו לטעמנו, ביטוי לאהבת אישה לגבר. הביטויים הולמים
- 29 יותר אהבת בת לאביה, או אהבת בת חסות לפקדונה למשל:
- 30 "שנה שתמשיך להיות אבהי דואג
- 31 שנה שחושיד יהיו חדים יותר לגבי אנשים
- 32 שנה שתקשיב למי שבאמת רוצה את טובתך

בדלתיים סגורות

- 1 שיהיה לך נחת מהסובבים אותך."
- 2
- 3 לא התעלמנו ממילות אהבה אחרות המופיעות במכתב, אך קריאתו ברצף על הנושאים הנכללים בו,
- 4 איחולי בריאות, איחולי הצלחה לילדים, הצהרת נאמנות מוחלטת, אינם הולמים את הגדרת
- 5 המכתב כ"מכתב אהבה" המופנה מ-א' לנאשם. מכל מקום, אין בו, גם לא בעקיפין, כל סממן ארוטי
- 6 או כמיהה וגעגועים.
- 7 הגדרתו של ת/109 כמכתב "פְּנוּעַ" שנועד לכצות את הנאשם, על גילויי הנאמנות, הכניעה
- 8 וההתרפסות שבו, בנסיבות אלה - הולמת יותר מהגדרתו כ"מכתב אהבה".
- 9 גרסת ההגנה כי מדובר ב"מכתב אהבה", גם איננה מתיישבת עם צורתו של המכתב והאופן בו נמצא.
- 10 נפרט:
- 11 לו נתכוונה א' לכתוב מיזמתה "מכתב אהבה" לנאשם, בוודאי היתה טורחת ומקפידה לכתוב אותו
- 12 על נייר מכתבים מעוטר ומסוגנן, כראוי למכתב אהבה, ולא על גבי נייר פוליו צהוב ופשוט שנהוג
- 13 להשתמש בו כציוד משרדי. גם ביטויי האהבה היו אמורים להיות ביטויי אהבה האופייניים לאהבת
- 14 אישה לגבר, ולא ביטויים שמביעים כניעה ונאמנות מופגנת, או ביטויים המביעים אהבה אבהית.
- 15 מן הסתם, מכתב אהבה כזה, גם היה מוצא לו 'אכסניה' נאה בדמות מעטפה הולמת מעוטרת
- 16 בפרחים או ברמזי אהבה אחרים, ולא היה נמצא 'עירום ועריה'. העובדה שהמכתב נכתב על גבי דף
- 17 פוליו צהוב, המשמש בדרך כלל כנייר טיוטא משרדי, מחזקת את דברי א' כי המכתב במתכוונתו
- 18 ובצורתו הנוכחית לא היה "עשוי וגמור עד הסוף", והיא הראתה אותו לנאשם לבקשתו רק כדי
- 19 שיראה אם לכך התכוון, שאז הנאשם נטל אותו ושם אותו בתיקו.
- 20 זאת ועוד, כתיבתו של מכתב זה מיזמתה של א' איננה עולה בקנה אחד עם התרשמותנו מאישיותה
- 21 של א', כאישה שאינה מתוחכמת.
- 22
- 23 עדותה של א' לפיה ביקש ממנה הנאשם לכתוב את המכתב ת/109, מקבלת חיזוק משמעותי מנוהגו
- 24 המוכח של הנאשם לבקש מעובדיו, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים המקורבים אליו, שיכתבו לו
- 25 מכתבים.
- 26 ראה דברי ל' בענין בקשת משה מזרחי, סמנכ"ל בית הנשיא ממנה שתכתוב לנאשם מכתב תודה (עמ' 110),
- 27 וכן דברי אביה באותו ענין (עמ' 513); כמו גם דברי יואלי ל-א' במהלך אחת השיחות
- 28 המוקלטות (קטע מס' 4 ל-ת/169), שם מציע יואלי ל-א' שתכתוב מכתב לנאשם ותבקש עבודה. נוהגו
- 29 זה של הנאשם מוכח גם מהתניית מתן מכתב המלצה ל-א' מבית הנשיא בכתיבת מכתב התפטרות
- 30 בטרם תקבל מכתב המלצה (עמ' 6694), כשהמשא ומתן וההתנייה האמורה נעשתה באמצעות יואלי.
- 31 גם א.כ. ממועד התחבורה התבקשה על ידי הנאשם להעלות על הכתב הצעה שהיא תרכז מדור
- 32 ל- [REDACTED] בלשכת הנשיא, מדור שלא היה לו כלל תקן.

בדלתיים סגורות

- 1 א' כותבת אפוא את המכתב ת/109, לא מאהבת הנאשם אלא מרצונה להפסיק את הפגיעה בה,
- 2 להפסיק את העלבונות וההשפלות, כך שתוכל להישאר במקום עבודתה, שהיתה זקוקה לו ולא
- 3 נתכוונה לוותר עליו.
- 4
- 5 בית המשפט העליון הכיר בשונות תגובתו של נפגע עבירת מין, כאשר הגיונו של קרבן עבירת מין
- 6 עשוי להיות שונה מהגיונו של קרבן לעבירה אחרת. אף שכתובתו של מכתב בסגנון זה, נראית מוזרה
- 7 למתבונן מן הצד, היא יכולה להיות מובנת על פי הגיונה של א' בעת כתיבתו; לטעמנו, אף להגיונו,
- 8 לאור התסברים ש-א' מסרה וההסברים שניתנו על ידי הפסיכולוגית גב' איריס ישראלי, שטיפלה
- 9 בה:
- 10 ראה לענין זה דברי בית המשפט ב-ע"פ 7097/08 פלוני נ' מדינת ישראל, (לא פורסם, 6.9.10):
- 11 "דוגמא נוספת לאופיו המיוחד של הקורבן לעבירת מין נסבה סביב טענות הסנגוריה ביחס לקשר
- 12 בין המתלוננת לבין המערער בתקופה שלאחר ביצוע העבירה כנטען. הסנגור ציין כי המתלוננת
- 13 עבדה בבית העסק של המערער משך חודשיים במהלך שנת 1999. היא נסעה עם המערער
- 14 לאירועים שונים, לרבות מופע של הזמר מייקל ג'קסון בפארק הירקון, כשנתיים לאחר האירוע. כן
- 15 יש קלטת מצולמת המראה שהשניים רקדו יחד באירוע בר המצווה של בן המערער. ושוב, אין
- 16 להתעלם מכך שהגיונו של הקורבן לעבירת מין עשוי להיות שונה מהגיונו של הקורבן בעבירות
- 17 אחרות. יש לזכור כי המתלוננת היתה כבת 15 במועד ביצוע העבירה. היא החליטה שלא להתלונן
- 18 במשטרה. מהחומר עולה שמדובר במשפחה קרובה, שבניה ובנותיה רואים זה את זה בתדירות
- 19 גבוהה. על פני השטח, שרר קשר 'טוב' בין המתלוננת לבין המערער – כפי שהיה עד למקרה המצב
- 20 בפועל מנקודת מבטה של המתלוננת. במארג עובדתי זה, היה על המתלוננת כקורבן עבירת מין
- 21 להחליט על דרך התנהלותה עם המערער. האם עליה לדבר איתו, לשתוק, להתנהג בטבעיות, או
- 22 להטיל מעין חרם חברתי? כל פתרון אינו פתרון טוב. ובכל זאת – המתלוננת היתה צריכה לגבש
- 23 עמדה. אין לשלול את אפשרות הבחירה לפיה היא תתנהג כתמול שלשום, גם כדי לא למשוך
- 24 תשומת לב ולעורר חשד. יודגש שוב שהמונח המתאר את המתלוננת הינו 'נפגעת' יותר מאשר
- 25 'קרבן'. היא אינה עומדת באותו שלב על זכויותיה, אלא בחרה שלא להתעמת עם תוקפה המערער.
- 26 נראה שהחליטה באותו זמן על סוג של "שלום בית". לכן, שנים רבות חלפו עד שהצליחה לספר
- 27 לקרוב משפחה את אשר עשה לה "דודה האהוב והנערץ". על סמך האמור, אין מקום להתערב
- 28 בקביעת בית המשפט המחוזי שיש לקבל את עמדת המתלוננת, לפיה השהתה בהגשת תלונתה גם
- 29 מפני שלא רצתה לפגוע במרקם המשפחתי."
- 30

בדלתיים סגורות

- 1 מסקנתנו היא ש-ת/109 אינו "מכתב אהבה" כי אם מכתב התרפסות, כניעה והצהרת נאמנות ללא
- 2 גבול, שנועד לרצות את הנאשם ואשר נסיבות כתיבתו נובעות מבקשתו של הנאשם את א' לכתוב לו
- 3 מכתב 'שנה טובה', ומכל מקום, אין בו כדי לפגוע באמינותה של א' או לכרסם בדבריה.
- 4 ומספר מלים על נסיבות הימצאו של ת/109 בפרט, ושמירת מסמכים על ידי הנאשם בכלל, כתמיכה
- 5 למסקנתנו לעיל:
- 6 תמוהה בעינינו העובדה שמכתב זה נשתמר לו, חרף שיני הזמן וחרף זהותה של כותבת המכתב,
- 7 אותה מנהלת לשכה לא מתפקדת שסולקה מהעבודה בבושת פנים. יש רגליים לסברה כי הנאשם
- 8 שמר על המכתב מכל משמר, משידע את אשר עשה וזאת כדי שישמש לו מגן ביום הדין.
- 9
- 10 משנחקר הנאשם על נסיבות קבלת ת/109 ושמירתו, סיפר כך: "באתי למשרד לפני השנה החדשה
- 11 וזה היה על השולחן שלי, היא הניחה את זה על השולחן שלי. אני מצאתי את זה בתיק האישי.
- 12 היא תייקה אותו בתיק האישי שלי. יש לי ממשרד התיירות תיק אישי. תק אישי של מכתבים וזה
- 13 היה מתויק בתיק שלי ... אני עכשיו, בעקבות השאלה שלכם חיפשתי בתיק האישי שלי,
- 14 חומרים של משרד...חיפשתי במשרד התיירות אם יש לי שם, מצאתי את זה. ... באה הניחה על
- 15 השולחן ויצאה... אחר כך היא.. בתיק האישי יש גם מכתבים אישיים שאתה מקבל, יש גם תלושי
- 16 משכורת, זה היה מונח בתיק האישי. כשעזבתי את משרד התיירות לקחתי את התיק האישי."
- 17 (ת/11, עמ' 14).
- 18
- 19 לשאלה למה לא זרק מכתב זה השיב "לא יודע. ידעתי שלקחתי את המכתב, לא ידעתי שהוא נמצא
- 20 בתיק..." (ת/10, הודעתו הכתובה, עמ' 12 ש' 304). תשובה שאינה מתיישבת עם תשובתו הקודמת
- 21 ש-א' הניחה לו את המכתב על השולחן ושמונה שנים לאחר מכן הוא מצא אותו בתיקו האישי.
- 22
- 23 בבית המשפט העיד הנאשם (עמ' 4645) כי א' הניחה את ת/109 על שולחנו, אולם לא עיין בו משמיהר
- 24 לישיבה כלשהי בכנסת ויצא מהלשכה כשהמכתב נותר על השולחן ויותר לא ראה אותו עד שהפרשה
- 25 התפוצצה, או אז מצא אותו בתוך התיק האישי שלו, שנלקח על ידו יחד עם שאר המסמכים מלשכת
- 26 שר התיירות.
- 27 משנשאל אם ראה במו עיניו כי א' תייקה את המכתב ת/109 בתיקו האישי, לנוכח טענתו כי היא זו
- 28 שתייקה שם את המכתב, השיב כי הוא לא ראה זאת, אולם הוא מניח כי א' היא שתייקה שם את
- 29 המכתב בתיק, מתוקף אחריותה על התיוק:
- 30 "אני מתאר לעצמי שהיא לקחה את המכתב והיא תייקה אותו בתיק האישי, כי התיק האישי, הוא
- 31 בכל אופן נושא שהיא טיפלה בו, בניגוד ליתר עשרות התיקים שהיא הפעילה באמצעות המזכירות
- 32 האחרות" (עמ' 4909).

בדלתיים סגורות

- 1 אף שהנאשם טוען כי א' היא זו שתייקה את ת/109 בתיק האישי שלו, זו לא עומתה עם גרסה זו
- 2 במהלך עדותה בבית המשפט, כשהמנעות זו מהצגת גרסת הנאשם ל-א', מעמידה בספק את גרסתו,
- 3 מה גם ש-ת/109 נמצא ללא חורי תיוק, והימצאותו, על פי גרסת הנאשם, בתיקיה מפלסטיק בתוך
- 4 קלסר משרדי רגיל, שלטענתו הוא תיקו האישי, כשעל קלסר זה הכיתוב "צביקה טיפולים
- 5 מיוחדים", ולא "תיק אישי", אינה מתיישבת עם פעולת תיוק של מנהלת לשכה קפדנית למסמך
- 6 שהיה כה חשוב לה.
- 7 הדעת נותנת שלו א' רצתה "לתייך" מסמך זה, הוא היה מתווק עם חורי תיוק ונשמר בתוך קלסר
- 8 שעליו, מן הסתם, יופיע כיתוב "מסמכים אישיים" או "אישי", או כיתוב דומה, ולא יהא מונח
- 9 בתיקיה מפלסטיק בתוך קלסר שעליו הכיתוב "צביקה - טיפולים מיוחדים" שהנאשם טוען כי
- 10 מדובר בתיקו האישי.
- 11 יתרה מזו, טענתו של הנאשם כי א' תייקה את ת/109 ורצתה בשמירתו, אין בה מן ההגיון, נסביר:
- 12 לו רצתה א' להפגין אהבתה לנאשם וכולה היתה לעשות זאת בדיבורים ולא היתה נזקקת למכתב
- 13 ת/109. נזכיר כי מדובר במנהלת לשכת המצויה עם הנאשם בקשר יומיומי ישיר והזדמנויות להבעת
- 14 אהבתה בפני הנאשם לא חסרו לה.
- 15 לו רצתה א' להביע אהבתה לנאשם בכתב, מדוע סברה כי ראוי שמסמך שכזה יישמר בתוך קלסר
- 16 בלשכת הנאשם, תחת השם "צביקה טיפולים מיוחדים", כאשר הנאשם עצמו העיד כי לא ידע כי
- 17 המכתב מתוויק שם ונתקל בו באקראי, רק עם התפוצצות הפרשה. ואם תאמר שהמכתב הוא מכתב
- 18 אהבה שנכתב במסגרת "רומן אהבים" בינה לבין הנאשם, האם סביר והגיוני ש-א' תרצה לשמרו כך
- 19 שישמש כעקבה מפלילה מאחוריה, המעידה על רומן אסור בין גבר נשוי לאישה רווקה.
- 20 לדעתנו, ל-א' לא היה כל אינטרס בשימורו ושמירתו של מכתב זה ומבחינתה, די היה בהצגתו בפני
- 21 הנאשם כדי להשיג מטרת כתיבתו - לכצות הנאשם. שמירתו ומציאתו דווקא על ידי הנאשם,
- 22 מצביעות על זהות יוזם כתיבת המכתב.
- 23 טענת הנאשם, כי הוא אספן כפייתי של מסמכים וניירת מבלי שום קשר לזהות הכותבים, וכי
- 24 מסיבות של אספנות לשמה נשתמר לו גם מסמך ת/109, הגם שטענתו זו נתמכה בהצגתם של
- 25 מסמכים מתאריכים שונים אף קודמים למסמך זה, אינה מקובלת עלינו. אין אנו מאמינים לנאשם
- 26 כי בשם אספנות כפייתית נשתמר לו מסמך זה, אלא משום רצונו של הנאשם בשמירתו, ושליפתו
- 27 כמגן בעת הצורך.
- 28
- 29 על שמירה ותיעוד - בכלל
- 30 אחת מטענותיה המרכזיות של המאשימה היא שהנאשם ואנשים מטעמו עסקו באופן שיטתי בייצורן
- 31 ובשמירתן לעת מצוא של "ראיות מזכות" בעניינן של נשים בהן פגע הנאשם מינית.

בדלתיים סגורות

- 1 משהושמעה הטענה לראשונה, בדברי הפתיחה של המאשימה, בדבר "ייצור ושימור ראיות מזכות"
- 2 כ"שיטה" הנהוגה על ידי הנאשם, תהינו אם אין עסקין בהגזמה.
- 3 עם תום שמיעת הראיות, יכולים אנו לקבוע כי יש ממש בטענה זו. נסביר:
- 4 עוד בחקירתו הראשונה של הנאשם בעניינה של א', ניתן לזהות את מידת מוכנותו לחקירה, וכשהוא
- 5 מצוייד ב"חומרים" שהוא שמר, הוא מבקש מהחוקר לא להשיב לשאלות בשלב זה של החקירה,
- 6 בטרם יציג בפניו את ה"חומרים" שיש ברשותו.
- 7 להלן הדברים מחקירתו ביום 6.9.2006, כאשר נשאל בעניינה של א':
- 8 "אני מבקש זמן כדי להמציא לכם חומרים עליה, כלומר מכתבים..." (ת/א5, עמ' 38).
- 9 וכן:
- 10 "ש: למה היא פוטרתי?"
- 11 ת: אני הבטחתי לכם חומרים" (שם, עמ' 39).
- 12 ...
- 13 "ש: ... הבעיה היתה חוסר תפקוד או לוגיות? ..."
- 14 ת: ... רבותי אני אתן לכם את החומר אני אנסה להשיג את החומרים,
- 15 ש: אתה לא זוכר, כאילו למה פיטרת?
- 16 ת: אני זוכר, אני רוצה להיות מושלם בתשובה שלי. תשובה שלמה לתת לכם לא חלקית."
- 17 (שם, עמ' 40).
- 18
- 19 כבר בחקירה הבאה ביום 10.9.2006 מעביר הנאשם לסגלוביץ "חומר" בעניינה של א', כשלדבריו,
- 20 את "החומר" חיפשו ומצאו עבורו בין ה- 6/9 ל- 10/9 (עמ' 4892).
- 21 לטענת הנאשם, הוא קיבל מברוקנר מסמכים רבים העוסקים בתפקודה הלקוי של א', משנשאל
- 22 הכיצד ברוקנר מחזיק מסמכים על א', הפנה את ב"כ המאשימה לשאול את ברוקנר: "הוא יהיה פה
- 23 תשאל אותו" (עמ' 4896, שו' 26).
- 24 ברוקנר לא הגיע לעדות והשאלה נותרה ללא מענה.
- 25 הנאשם הסביר גם את הימצאותם של "פתקי המתנצלות", פתקי התנצלות שכתבה לו א' (מ/ו- 4/),
- 26 בשמירה לא מכוונת "זה היה במגירה פשוט". לדבריו כאשר עזב את משרד התיירות, רוקנה אחת
- 27 הפקידות את תוכן המגירה לארגז קרטון, שנלקח על ידו וכך נשמרו הדברים. גם הסבר זה לא נשמע
- 28 אמין מפי הנאשם.
- 29 על אותו משקל שמר הנאשם את 'קלטות יואלי' שבעת קבלתן ממנו, לא ייחס להן כל חשיבות,
- 30 הכניס אותן למגירה בשולחן העבודה בבית הנשיא ו"שכח מהן", "עובדה שלא הקשבת... לא ענין
- 31 אותי... גם לא שמרתי, זה נזרק למגירה, נשאר שם." (עמ' 4928); עם נבצרותו ופינוי משכן הנשיא,

בדלתיים סגורות

- 1 רוקן תוכן המגירה לארגז קרטון שנלקח על ידו, ומשם הן נשלפו כאשר "הוא נזכר" בקלטות יואלי
- 2 כשנתקל באקראי בהודעות א' בבית הנשיא.
- 3 כך, לטענתו, גם נשמרו באקראי ושלא מתוך כוונה כלשהי, מתנות ש-א' מבית הנשיא נתנה לו -
- 4 משחה לעור, אפטר-שייב, גרביים - את כל אלה שמר הנאשם במגירה.
- 5 לשאלת סיבת שמירתו על פריטים אלה שקיבל מ-א' מבית הנשיא, השיב תשובות מתחמקות, מדגם
- 6 קטן מובא להלן:
- 7 "ש: כל המוצרים האלה נשמרו באקראי?
- 8 ת: היו במגירה.
- 9 ש: למה לא זרקת אותם?
- 10 ת: לא זרקתי. אתה לא זורק אפטרשייב חדש, ארוז יפה לפה, לא פתחתי את האפטר-שייב...
- 11 הוא נשאר ארוז ... לא פתחתי,
- 12 ש: למה?
- 13 ת: לא מצאתי לנכון לפתוח.
- 14 ...
- 15 ש: גרביים גם שמרת ולא השתמשת...
- 16 ת: לא השתמשתי... היה לי מספיק גרביים מספיק אפטרשייב" (עמ' 4940-4937).
- 17
- 18 קשה לנו לקבל את הסבר הנאשם בדבר שמירה אקראית ולא מכוונת של "הראיות המזכות" - מכתב
- 19 'השנה טובה', קלטות יואלי, מכתבי ההשמצה בעניינה של א' שנמסרו לו, לטענתו, על ידי ברוקנר
- 20 והמתנות שניתנו לו על ידי א' מבית הנשיא, כשהאחרונות נמסרות על ידי הנאשם לחוקרים כבר
- 21 בתחילתה של חקירת המשטרה.
- 22 התיאור שמוסר הנאשם לפיו הכל נשמר במגירה/מגירות ללא כוונה, בצורה אקראית, ולפי יד
- 23 המקרה אינו מקובל עלינו, וראויים לציטוט הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט חשין בעניין
- 24 "המקורות" בע"פ 6251/94 בן ארי נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(3) 129, 45 (1995):
- 25 "מעשה אל ודבר ה' אינם חזון נפרץ וכאשר 'מעשי אל' (כנטען) באים בזה אחר זה בשרשרת
- 26 נסיבות שכל אחת מהן לעצמה מצביעה אל עבר אשמתו של הנאשם, נאמר אנו - כבני אנוש - כי
- 27 יש להרשיע את הנאשם וכי לא ניטע ספק סביר בלב. אכן, יד המקרה, מעשה אל, אצבע אלוהים
- 28 ומחזה תעתועים כאשר באים הם בזה אחר זה באותה מערכת עצמה, אין הם מצטרפים האחד אל
- 29 רעהו אלא כופלים הם אלה את אלה כך הופכת מקריות לחוקיות וערכה של טענת תעתוע ממעל
- 30 שואפת לאפס."
- 31 לא נותר אלא לקבוע כי הנאשם אסף ושמר כל פיסת נייר וכל חפץ, מהם ניתן להסיק כי הכפופות לו,
- 32 היו מאוהבות בו, כך שניתן יהיה להפריך כל טענה שתועלה כלפיו בגין התנהגות לא נאותה.

בדלתיים סגורות

- 1 **ד. הטענה בדבר שקרי א' לבית המשפט העליון**
- 2 במסגרת ניסיונות ההגנה לקעקע את עדותה של המתלוננת א' ולהציגה כבלתי מהימנה, היא מצביעה
- 3 על התצהירים שהגישה א' בבית המשפט העליון במסגרת העתירה לבג"צ, וטוענת כי הם מכילים
- 4 אמירות שקריות השופכות אור על הרגלה של א' שלא לומר אמת.
- 5
- 6 במסגרת העתירה שהוגשה לבית המשפט העליון נגד הסדר הטעון בעניינו של הנאשם, הגישה א' שני
- 7 תצהירים, הראשון – תצהיר שנלווה לעתירה מיום 29.6.2007 והשני – תצהיר תשובה מיום
- 8 16.10.2007. נוסף לכך חתמה א' על תצהיר נפגע עבירה מיום 17.3.2008, לשם הגשתו לבית המשפט
- 9 במסגרת עסקת הטיעון יצוין כי לתצהיר אחרון זה קיים גם נוסח טיוטא לא חתומה מתאריך
- 10 מוקדם יותר, 4.3.2008.
- 11
- 12 טענת ההגנה היא כי תצהירים אלו מכילים שקרים מהותיים, ברורים וקשים, להבדיל משקרים
- 13 לבנים הנובעים מחוסר תשומת לב או מחיסח הדעת. לפיכך, כך נטען, לא ניתן לבסס הרשעה מעבר
- 14 לספק סביר תוך הסתמכות על מי שהרשתה לעצמה לשקר לבית המשפט העליון.
- 15 ההגנה עמדה על הקפדנות היתרה בה התייחסה א' לכל הצהרותיה, שהתבטאה בכך שהקפידה
- 16 לעבור על כל הודעותיה במשטרה ולתקן לפי ראות עיניה בטרם תחתום עליהן. הדבר עלה גם מפיה
- 17 עצמה עת הצהירה כי הדיוק בדבריה חשוב לה (תצהיר מיום 16.10.07, נספח ל-134 ו-96/נ) והן
- 18 מהודעתה של עו"ד מצנר (נ/96), לפיה א' היא זו שתיארה את הכתוב בתצהירים שהוגשו מטעמה.
- 19 השקרים שמצאה ההגנה בתצהירה של א' הינם כדלקמן:
- 20 1. הטענה כי א' היתה בטיפול פסיכולוגי בין החקירה הראשונה לבין חקירתה השנייה בעוד
- 21 שעל פי דבריה של הפסיכולוגית המטפלת, איריס ישראלי, א' החלה בטיפול אצלה בחודש
- 22 ינואר 2007 (עמ' 3777 ש' 15).
- 23 2. הטענה כי לאחר מספר חודשי טיפול פסיכולוגי ביקשה א' לספר את מה שלא סיפרה
- 24 "בחקירה הקודמת", כאשר בפועל, הגיעה א' לפרקליטות בחודש פברואר, כחודש אחד
- 25 בלבד לאחר תחילת הטיפול הפסיכולוגי.
- 26 3. טענתה כי תלונתה אינה נובעת מיצר נקמה בגין פיטוריה, עומדת בניגוד לדברי ארמוזה
- 27 בחקירתו לפיהם א' אמרה לו כי היא רוצה לנקום בנאשם על מה שעשה לה.
- 28 4. א' הצהירה כי רישום השיחות לבית הנשיא הוא רישום שקרי, מכיוון שהתקשרה לנאשם
- 29 פעם או פעמיים בלבד, בעוד פלטי השיחות מלמדים אחרת (נענין זה נדון בפרק יז' להכרעת
- 30 הדין).

בדלתיים סגורות

- 1 5. הצהרתה כי במהלך השנים סבלה מפלאשבקים וממחשבות טורדניות נסתרת בדברים שמסרה ברענון זכרון שנערך לה ביום 1.1.09 לפיהם לא זכורים לה פלאשבקים ולא זכור לה כי האירועים השפיעו על חייה. 2 3
- 4 6. הצהרתה כי באותה עת היה לה קושי רב ביצירת קשרים עם גברים מחשש להגיע למצבים אינטימיים נסתרת בכך שנישאה בתכוף לאחר סיום עבודתה במשרד התיירות וכן בדברים שמסרה במסגרת רענון הזכרון, לפיהם לא זכור לה שהיתה באותה תקופה במערכת יחסים רצינית ולא זכור לה שהדבר השפיע עליה. 5 6 7
- 8 7. הצהרתה כי לאחר פיטוריה נותרה מובטלת במשך מספר חודשים סותרת את האמור ב- ת/103א, כי החלה לעבוד עם [REDACTED] לאחר שעזבה את משרד התיירות. 8 9 10
- 11 8. הצהרתה כי מאז המעשים חשה מאויימת על ידי הנאשם עומדת בסתירה לעובדה כי מעולם לא דיווחה על איומים. 11 12
- 13 9. בתצהיר מיום 29.6.07 הצהירה א' כי קיוותה לפרוש את המקרה בפני בית המשפט, שעה שבחקירתה מיום 3.10.06 שאלה אם היא חייבת להעיד גם אם אינה מעוניינת בכך (ת/108א עמ' 61). 13 14 15
- 16 10. הצהרתה כי נהגה לבכות ולחשש רגישתה מאוד לעומת הודעתה מיום 17.9.06, בה אמרה היא חושבת שלא בכתה אלא הדחיקה. 16 17
- 18 11. הצהרת א' לפיה הנאשם ניצל את עובדת היותה צעירה ממנו בעשרות שנים, אף כי בעת שעבדה במשרד התיירות היה הנאשם בן 52 והיא היתה בת [REDACTED] 18 19 20
- 21 הגם שמדובר בדברים זניחים, לא נעשה מלאכתנו שלמה אם לא נתייחס אליהם: 21 22
- 23 הטיפול הפסיכולוגי 23
- 24 אין מחלוקת כי א' החלה בטיפול פסיכולוגי אצל הגב' ישראלי בחודש ינואר 2007. 24 25
- 25 הדברים שמסרה א' בתצהיר בעניין זה מועד התחלת הטיפולים אכן לא שיקפו פראוי את לוח הזמנים הנכון ביחס לתחילת הטיפול ולחקירותיה במשטרה. עיון בחקירתה הראשית מצביע על כך ש-א' התייחסה למעשה לנקודת הזמן בה "החלה לדבר" – שראשיתה היתה בפגישותיה עם שלי יחימוביץ' לאחר חקירתה הראשונה, פגישה שבעקבותיה הופנתה לטיפול. על רקע זה מובן, כי א' התייחסה לתהליך בו החלה לדבר על האירועים אותם הדחיקה עד עתה והדבר בא לידי ביטוי דווקא בכך שאת דבר מקרה האונס השני היא מוסרת למשטרה רק לאחר תחילת הטיפול הפסיכולוגי. 26 27 28 29 30 31

בדלתיים סגורות

- 1 גם הצגת הדברים כאילו באה א' מיוזמתה לספר על מה שלא דיווחה ב"חקירתה הקודמת" אף כי
- 2 מדובר למעשה בשש חקירות קודמות ולא באחת בלבד, מובנת על רקע העובדה, העולה מעדותה של
- 3 הפסיכולוגית הגב' ישראלי, כי באותו שלב הסתיימו חקירותיה של א' ואלו חודשו רק לאחר
- 4 שדיווחה לפרקליטות על המקרה הנוסף, כך שבהתייחסותה ל"חקירה הקודמת" התכוונה לסיום
- 5 שלב החקירה הקודם, להבדיל מהודעה קודמת.
- 6
- 7 תגובת א' לעניין רישום השיחות ביומן בית הנשיא – ענין זה נדון בפרק נפרד שעניינו הודעות א'
- 8 בבית הנשיא.
- 9
- 10 דבריה באוזני ירון ארמוזה על רצונה בנקמה
- 11 בהודעתו מסר ארמוזה כי א' ביקשה ממנו לקשר אותה עם עיתונאים משום שהנאשם "נגע" בה
- 12 והיא מבקשת לפגוע בו על רקע זה (מ/12), כך שגם מדבריו אין עולה רצון לנקמה בגין פיטורין, כי אם
- 13 מחמת הפגיעה המינית.
- 14 א' רצתה שהנאשם יענש על פגיעתו המינית בה, ללא כל קשר לפיטוריה על ידו, ולא מצאנו כל בעיה
- 15 בשאיפת הקרבן כי המעוול יבוא על עונשו. ענישה אינה בהכרח נקמה.
- 16
- 17 השפעת האירועים הנטענים על חייה
- 18 עיון במסמך רענון הזיכרון, מלמד כי אכן אמרה שאינה זוכרת שהיו לה פלשבקים או כי הדבר
- 19 השפיע על חייה, הרי שבאותה נשימה אמרה "אחרי שזה קרה הייתי בוכה הרבה, זה השפיע עליי
- 20 באופן זה או אחר" וכי הייתה עצבנית ולא רגועה. עוד אמרה, משנשאלה על האמור בתצהיר בעניין
- 21 זה, כי "מצב אינטימי זה גם נשיקה מבחינתי וגם עד אליה. נכון שלא זכור לי שהיתה לי מערכת
- 22 יחסים. באותו הזמן בכלל לא התחשק לי לראות גברים ולצאת עם בחורים. לא היה לי מצב רוח
- 23 באותה תקופה. אמרתי שאני בוכה ומקללת באותה תקופה" (מ/2 עמ' 12-13). כן אמרה: "הבכי בא
- 24 לידי ביטוי בדברים אחרים למשל בגלל שאתה רגיש כתוצאה מ... במקרה שלי האקט ש...
- 25 התבצע... אז הרגישות שלך, סף הרגישות שלך עולה. ואז אתה סתם יכול להגיד לי ... אז זה חולצה
- 26 מכוערת לבשת היום, ואני כבר יכולה להיות עם דמעות בעיניים או תשאל אותי איזושהי שאלה
- 27 שבכלל לא נוגעת לעניין, זה בגלל שסף הרגישות שלי הוא כל כך ... (לא ברור) גבוה או נמוך, אז אני
- 28 יכולה להגיב בצורה קצת יותר רגישה. זה לא בא בסתירה." (תמליל הודעה מיום 6.10.08 ת/134א,
- 29 עמ' 26).
- 30 מכאן שמכלול דבריה עולה כי האירועים שתיארה אכן השפיעו על תגובותיה, על מצב רוחה ועל
- 31 התנהגותה באותה תקופה, וכי תיאוריה של א' בבית המשפט את השפעת האירועים על התנהגותה,
- 32 אינם סותרים את האופן בו תיארה את תגובותיה בתצהירה.

בדלתיים סגורות

- 1 תקופת אבטלה לאחר פיטוריה ממשרד התיירות
- 2 א' פוטר בחודש פברואר 1999. ממסמכים בתיק האישי של א' במשרד התיירות עולה כי מועד
- 3 סיום העסקתה היה 31.3.99. לא הובאה ראיה ביחס למועד תחילת עבודתה אצל [REDACTED]
- 4 [REDACTED]. בחקירתה הראשית אמרה א' כי מדובר היה בחודשים שבין אמצע פברואר
- 5 לבין מאי '99, אז נערכו בחירות לממשלה (עמ' 2097 – 2098). יחד עם זאת, בחקירתה הנגדית העידה
- 6 כי כחודש לאחר פיטוריה ממשרד התיירות מצאה עבודה אצל [REDACTED] (עמ' 2411 ש' 1).
- 7 לא ניתן לקבוע מה היה מועד תחילת עבודתה לאחר פיטוריה, ולא ניתן לקבוע ממצא חד משמעי כי
- 8 א' התחילה עבודתה אצל [REDACTED] מיד עם פיטוריה ממשרד התיירות. פער הזמנים המשוער בין
- 9 פיטוריה לבין תחילת עבודתה הוא חודש או חודשיים. היוצא מכך הוא כי האמור בתצהיר בדבר
- 10 מספר חודשי אבטלה אינו מדויק והמדובר בתקופה קצרה יותר, אולם אין מדובר בפער דרמטי
- 11 שניתן לכנותו שקר.
- 12
- 13 תחושת האיום
- 14 א' הצהירה כי מאז פרוץ הפרשה היא חשה מאויימת על רקע מסרים שהועברו לה ביחס לעתידה
- 15 המקצועי והאישי. בהודעותיה השונות ציינה מספר מקרים שעוררו בה תחושה זו. כך, בהודעה מיום
- 16 14.6.07 ייחסה א' לנאשם ניסיונות להכפיש את שמה וכן "הטרדות טלפוניות, נו שהם מזייפים את
- 17 השמות... רגע... הטרדות טלפוניות, שבהם מתחזים לעיתונאים, או ל... אז האיש הזה שבא ל..."
- 18 לבדוק את השק שחזר. או לאנשי בנק. דרך ההצהרות השקריות על ידי אנשים שמעולם לא פגשתי
- 19 או שהיכרתי איתם הייתה שטחית ביותר. כמו כן על ידי הודעות לעיתונות, הודעות שקריות
- 20 לעיתונות על דברים שלכאורה אמרתי או לכאורה עשיתי. אני רוצה לכתוב דברים שאני יותר
- 21 בטוחה" (תמליל הודעה מיום 14.6.07 ת/126א', עמ' 64). הטענה העולה מסיכומי ההגנה כי א' לא
- 22 הגישה תלונה נגד הנאשם וכי ציינה בפני חוקריה כי אינה מאויימת על ידו אינה סותרת את דבריה
- 23 בתצהיר "הרגשתי ועדיין אני מרגישה מאויימת", משאלו מתארים את תחושתה הסובייקטיבית
- 24 ואת חששותיה כי היא נתונה לאיומים מצדו של הנאשם, על ידי מקורביו ולא על ידו עצמו, לאחר
- 25 שקישרה את כל אותן שיחות עלומות שקיבלה לנאשם ולסביבתו. העובדה כי השיבה בשלילה
- 26 כשנשאלה במפורש האם אויימה על ידי הנאשם כי יפגע במקום עבודתה או בפרנסתה לא רק שאינה
- 27 עומדת בסתירה לתחושת החשש שקינתה בא', אלא שהיא גם מוקדמת, מבחינת הזמן, לשיחות
- 28 הטלפון האנונימיות שקיבלה ואשר עליהן סיפרה במהלך חקירותיה.
- 29
- 30 מידת נכונותה להעיד בבית המשפט
- 31 רתיעתה הממשית והמפורשת של א' ממתן עדות ניכרת בהודעותיה. כך בהודעתה הראשונה מיום
- 32 17.8.06 וכך בהודעתה השלישית עת שאלה האם תחוייב להעיד בבית המשפט אף שאינה מעוניינת

בדלתיים סגורות

- 1 בכך. יחד עם זאת, יש לשים לב לכך שהתצהיר שהגישה לבית המשפט העליון, בו כתבה כי קיוותה
- 2 לפרוש את הדברים בפני בית המשפט, נכתב כשנה לאחר מכן. מטבע הדברים במהלך שנה זו
- 3 התחוללו שינויים שיש בהם להסביר את שינוי עמדתה זו.
- 4
- 5 פערי הגיל בינה לבין הנאשם
- 6 הטענה כי אופן הצגת פער הגילים בין הנאשם לבין א', כאשר נכתב בתצהירה כי הנאשם ניצל את
- 7 היותו מבוגר ממנה בעשרות שנים אף כי לאמיתו של דבר פער הגילים היה ■ שנה, כאשר היא עצמה
- 8 בת ■ והנאשם בן 52, מהווה הצהרת שקר – אין בה ממש, וכל מלה נוספת מיותרת.
- 9 סיכומו של דבר –
- 10 הצגת העניינים בתצהירה של א' היתה לעתים לא מדויקת אך לא היתה שקרית, וממילא לא
- 11 מצאנו כי אי הדיוקים הזניחים מבטלים את האפשרות להסתמך על א' כעדה מהימנה. אמנם,
- 12 התיאורים הנוגעים למועד תחילת הטיפול הפסיכולוגי שעברה ומספר השיחות שהתקשרה ללשכת
- 13 הנשיא, אינם נכונים מן הבחינה העובדתית, אולם מדובר באמירות זניחות שאינן קשורות כלל
- 14 לגרעין העדות. אם אלו כל אי הדיוקים שמצאה ההגנה בדברי א' – דיינו.
- 15
- 16 פרק יד' - אורי יואלי – המוציא והמביא
- 17 להלן נרחיב בתיאור קשריו של יואלי עם הנאשם ומעורבותו האינטנסיבית בענייניו, שכן ליואלי
- 18 מעמד עיקרי בניתוח שתי ראיות מרכזיות בפרשה: האחת – הקלטות המתעדות את השיחות בינו
- 19 לבין א', ושהנאשם סבור שהן הנשק המכריע להוכחת חפותו (נ/54, ת/169).
- 20 השניה – מסמך ההבנות (נספח ל-ת/135) שהופקד בידה של א' לאחר פיטוריה על ידי יואלי,
- 21 ושלדעת המאשימה מהווה הוכחה ניצחת לניסיונו של הנאשם לפעול מאחורי הקלעים, כדרכו,
- 22 ולהרגיע את א' על דרך מתן הבטחות סרק, על מנת שזו תמשיך לצבור את לשונה. כפי שנראה להלן,
- 23 מעורבותו של יואלי יש בה גם להסביר את קיומן של השיחות הרבות שיצאו מהטלפון של א' ללשכת
- 24 בית הנשיא ואת ההודעות שהושארו שם.
- 25 מהראיות עולה שיואלי שימש יזרעו הארוכה של הנאשם, ידע על קשריו עם מקצת מהמתלוננות
- 26 ובין היתר, סייע לו בהרגעתן ובפיוסן ואף יזם ובנה במו ידיו "ראיות" שתוכלנה לסייע לנאשם ביום
- 27 סגריר.
- 28 דמותו של יואלי כשליחו של הנאשם, חברו המקורב אליו מאוד, שידו בוחשת בכל, עלתה מתיאוריה
- 29 של א', עוד במהלך חקירתה הראשונה ובהמשך גם בחקירות נוספות.
- 30 א' סיפרה כי מעורבותו של יואלי החלה בימים בהם עבדה במשרד התיירות, בתארה את נוכחותו
- 31 הכמעט תמידית של יואלי שם, ויחסי החברות הקרובה מאוד שהיו בינו לבין הנאשם. עוד בהודעתה
- 32 הראשונה (ת/103א) ועוד בטרם זו נחשפת למעורבות יואלי בהקלטת שיחותיה עמו (נ/54), מספרת א'

בדלתיים סגורות

- 1 על מעורבות יואלי בסמוך מאד לאחר פיטוריה ממשרד התיירות, עת נשלח על ידי הנאשם לשכך את
- 2 זעמה ועת ערך את מסמך ההבנות (נספח ל-ת/135; להלן: "מסמך ההבנות") עליו נעמוד בהמשך.
- 3
- 4 היא תיארה את יואלי כאדם נעים, חלק לשון: "משרה אווירה סלאש תחושה נעימה סביבו",
- 5 (ת/103א, עמ' 34), וכינתה אותו "מכבה השריפות" של הנאשם. כשנשאלה אלו שריפות הוא בא
- 6 לכבות, נתנה את הדוגמא שלה עצמה, כאשר יואלי נשלח לפייסה ולשכך את כעסה באמצעות מסמך
- 7 ההבנות (נספח ל-ת/135) שנערך על ידו.
- 8
- 9 בנוסף לתיאור חלקו של יואלי בעניינה כאשר עבדה במשרד התיירות ועריכת מסמך ההבנות, היא
- 10 מוסיפה ומספרת על שהיה עמה בקשרים בתקופת נשיאותו של הנאשם, באמתלה של עזרה במציאת
- 11 עבודה עבורה (ת/103א, עמ' 2 שר' 17-19).
- 12
- 13 בהמשך נעמיק חקר בענין מעורבותו של יואלי מול א' וחלקו המרכזי בייצורן של אותן ראיות
- 14 "מזכות" בהן נאחזות ההגנה, הלא הן שיחות יואלי (נ/54 ו-ת/169), והודעות א' ביומני בית הנשיא
- 15 (ת/123-א-ה). דמותו של יואלי כמי שמצוי בקשרי ידידות עמוקים עם הנאשם, עוד מתקופת כהונתו
- 16 של הנאשם כשר התיירות, שנוכחותו במשרד התיירות ובלשכת הנאשם היתה בולטת ואף חריגה,
- 17 עולה גם מתיאוריו של צוראל שתיאר את יואלי כאחד מ"חבורת החברים", להבדיל מ"חבורת
- 18 העוזרים", "הרושם היה שבסופו של דבר החבורת חברים לכאורה, עוצמתם הרבה יותר גדולה
- 19 מהעוזרים, כי למשל יכולתו של אורי יואלי להגיד לברוקנר מה לעשות, היתה מוחלטת. זה היה
- 20 מאוד מוזר, כי אנשים שאין להם בעצם תפקיד רשמי." (עמ' 3936).
- 21 "אדם מאוד נחמד וחביב, אני תמיד תהיתי, למה, מה הוא מוצא בעיסוק הזה, כי הוא משקיע בזה
- 22 הרבה מאוד זמן... הוא פגש אותי הרבה מאוד פעמים, בא אלי למשרד, הזמין אותי לשיחות אצלו..
- 23 התלווה לנסיעות לחו"ל, גילה מעורבות וידע רב בכל מה שקורה במשרד, בבעלי תפקידים השונים,
- 24 בהחלטות השונות וכדומה. ניסה לומר לי, אל תכעס על השר, שלא יהיה בלבך עליו, זה העוזרים
- 25 גורמים לכל החיכוכים, זה לא בעיה שלך עם השר וכדומה" (עמ' 3938).
- 26 מפיו שמענו כי יואלי הצטרף לנסיעות עבודה עם השר, כאשר באחת מהן אף חלק סוויטה עם
- 27 הנאשם.
- 28
- 29 **א. מעורבות יואלי בענין א' מבית הנשיא**
- 30 יואלי היה מעורב גם בעניינה של א' מבית הנשיא, כאשר מעורבות זו נשאה אופי של מעורבות
- 31 בענייניו האישיים של הנאשם. כך למשל, יואלי היה מעורב בהוצאתו של מכתב המלצה ל-א' מבית

בדלתיים סגורות

- 1 הנשיא (ת/2224), משניהל את המשא ומתן בינה לבין הנאשם בדבר התנאים שהעמיד הנאשם
- 2 להוצאתו של מכתב המלצה זה.
- 3 לאחר מספר ניסיונות התחמקות, הודה הנאשם בקיומה של מעורבות כזו אך התעקש שלא לכוונה
- 4 'מעורבות', יואלי טען שאין מדובר במעורבות שכן א' היא זו שיזמה את הפניה אליו.
- 5
- 6 לטעמנו, בין אם א' מבית הנשיא פנתה אל יואלי ובין אם הוא פנה אליה, אין הדבר משנה כהוא זה
- 7 את עומק מעורבותו בענייניו האישיים של הנאשם, במיוחד לאחר שיואלי אישר כי הוא ידע
- 8 מהנאשם כי א' מבית הנשיא מאוהבת בו ואובססיבית כלפיו - דבר המצביע על מידת הקירבה
- 9 שהיתה קיימת בין שני אלה. המעורבות אף מוסקת מפעילותו של יואלי מול אחיה של א' מבית
- 10 הנשיא, שהתקשר ללשכת הנשיא ודרש להיפגש באופן דחוף עם הנאשם בלבד כדי "לפרק פצצה
- 11 אטומית". בפועל, מי שהתייצב מול אחיה של א' מבית הנשיא, ושוחח עמו הוא לא אחר מאשר
- 12 יואלי, שאישר בעדותו כי ידע שאחיה של א' מבית הנשיא התקשר בטענה לקיום יחסים אינטימיים
- 13 בין א' מבית הנשיא לבין הנאשם.
- 14 כך גם היה זה יואלי שפנה אל הרב בן טוב בבקשה לנסות לארגן דרכו פגישה עם א' מבית הנשיא
- 15 ואחיה.
- 16
- 17 דומה כי נוח היה לנאשם ליתן ליואלי "לכלכל את ידיו" כשהוא נותר מחוץ לתמונה, ולשוות לידיעתו
- 18 על מעשיו של יואלי אופי של ידיעה בדיעבד, כאשר גם יואלי מסייע בעדותו לתמיכה בתיזה זו:
- 19 "הרבה דברים עשיתי על דעת עצמי, בלי לעדכן ובליל לראות. ואם דיברתי איתו לפני, אני עשיתי
- 20 מה שאני חושב." (עמ' 6708 שו' 9-21).
- 21
- 22 לא יעלה על הדעת כי יואלי, חברו הטוב והנאמן ישלח את ידו במעורבות בעניינים כה אישיים
- 23 ואינטימיים של הנאשם בלי ידיעתו מראש על כך. יוער כי אין המדובר במעורבות אקראית ויחידה
- 24 אלא במעורבות מתמשכת המתבצעת מול שתי מתלוננות א' מבית הנשיא ו-א', כפי שנראה בהמשך.
- 25 המסקנה שלעיל מתחזקת לאור מעורבותו של יואלי באספקת מכשיר הקלטת הנאשם, לצורך
- 26 הקלטת שיחותיו עם א' מבית הנשיא, והשמעתן על ידי הנאשם באזני יואלי. דבר זה מעיד כאלף
- 27 עדים על מידת הקירבה והאמון שרחש הנאשם ליואלי. לא רק זאת. הנאשם אף הודה כי יואלי היה
- 28 מאותם אנשים מעטים שעזרו חלק את תוכנו של מכתב הפניה ליועץ המשפטי בטרם פרוץ הפרשה.
- 29 התנהלות כזו מצדו של הנאשם כלפי יואלי, כשזה האחרון יודע את סודותיו הכמוסים ביותר,
- 30 מצביעה על מערכת קשרים הדוקה בין השניים, כאשר יואלי פועל כאיש סוד קרוב המעורה בכל
- 31 מהלכיו של הנאשם, ופעילותו מתואמת מראש עם הנאשם ורצונותיו, ונעשית בשמו ועבורו.
- 32

בדלתיים סגורות

- 1 **ב. יואלי – קרוב-רחוק**
- 2 עיון בדברי הנאשם במהלך חקירותיו במשטרה, ובהמשך בעדותו בביהמ"ש בכל הנוגע למערכת
- 3 יחסיו עם יואלי, מלמד על מגמה ברורה מצדו של הנאשם להרחיק את יואלי ככל שניתן ממנו,
- 4 ולהגדירו תחת קטגוריה של 'חבר טוב' שמעולם לא התערב בענייניו. ראה לענין זה אופי תשובותיו
- 5 של הנאשם בהודעתו מיום 23.8.2006: **"נהיינו חברים. בקדנציה הזאת אולי יצאנו 3,4 פעמים**
- 6 **לארוחת ערב, לא יותר במשך שש שנים. הוא קרוב אלי, חבר."** (ת/2, עמ' 21, שו' 487). הנאשם
- 7 הקפיד להסתיר מהאמירה שיואלי הינו איש סודו, כך בהודעתו השניה מיום 24.8.2005: **"יואלי הוא**
- 8 **חבר, מקורב, הוא לא איש סוד שלי. אני לא יכול להצביע עליו כאיש סוד משפחתי. ... אף פעם לא**
- 9 **היה לי חבר שהוא קרוב מאוד מאוד שאני מחלק איתו סודות. יואלי קרוב ומקורב יותר מאחרים**
- 10 **אבל הוא לא איש סוד שלי. אנחנו לא אנשים שמבלים ביחד"** (ת/3, עמ' 2), כשלבדרי הנאשם:
- 11 **"גורל הרבה יותר קרוב אלי מיואלי"**. (שם, עמ' 11).
- 12
- 13 הוכח שיואלי היה מופיע בלשכת שר החקירות כמעט מדי יום. במהלך תקופת הנשיאות היה יואלי בן
- 14 בית בבית הנשיא; הוא הוזמן לטקס הענקת תואר דוקטור לנאשם באוניברסיטת בר אילן, נכח
- 15 באירועי יום העצמאות בבית הנשיא, הוזמן לארוחה רשמית עם נשיא פרו, ארגן לנאשם אירועי ימי
- 16 הולדת בביתו, שמו הופיע תדיר בין מקבלי פניו של הנאשם בחזרתו לארץ מנסיעותיו לחו"ל, כן
- 17 הופיע שמו של יואלי ברשימת חברי הועדה המארגנת לאירועי יום הולדתו ה-60 של הנאשם
- 18 (ת/165).
- 19 עד כמה היה יואלי בן בית בבית הנשיא ונהנה מיחס של איש סוד מועדף וקרוב אצל הנאשם, ניתן
- 20 ללמוד מהימצאותם של מסמכים אישיים ועסקיים של יואלי במחשבו בית הנשיא (ת/164 א ו - ד).
- 21
- 22 לאור תשובותיו המשתנות והמגוונות של הנאשם, באשר למעמדו של יואלי, ביקש ב"כ המאשימה
- 23 לקבל מן הנאשם תשובה ברורה בענין זה, או אז השיב הנאשם התשובה הבאה: **"אני אחסוך לך...**
- 24 **אורי יואלי כן היה קרוב אלי"** (עמ' 4983). אלא שהנאשם לא נותר עקבי בתשובתו זו משהשיב
- 25 תשובה שהשרתה שוב את אותה "עמימות חביבה", שבה נהג הנאשם לעטוף את מעורבות יואלי:
- 26 **"ת. ...אני לא מכחיש שהוא היה קרוב אלי, לא מכחיש שהוא היה מקורב אלי, לא מכחיש**
- 27 **שהיה חבר שלי, אמרתי את זה...**
- 28 **ש: אמרת את זה בגרסאות שונות, פעם הוא רחוק מספיק, פעם הוא קרוב מספיק,**
- 29 **ת: אמרתי שהוא לא הכי מקורב אלי. לא הכי קרוב אלי, לא החבר הכי טוב שלי, לא איש סוד**
- 30 **שלי אבל הוא חבר מקורב, הוא קרוב."** (עמ' 4991).
- 31

בדלתיים סגורות

- 1 גם יואלי, כמו הנאשם, ניסה במהלך עדותו לגמד את מידת קרבתו אל הנאשם ולמזער ככל שניתן
- 2 את מידת הקשר ביניהם. כשנשאל בתחילת עדותו כיצד הוא מגדיר את מערכת יחסיו עם הנאשם,
- 3 בחר מתוך שלל ההגדרות שהוצגו בפניו, למשל 'חבר טוב', 'איש סוד', 'אדם קרוב', דווקא בביטוי
- 4 הנייטרלי מבין כולם "חבר טוב" (עמ' 6617 שו' 22).
- 5 מכל מקום, מן הראיות מצטיירת בפנינו תמונה ברורה של מערכת חברות קרובה בין הנאשם לבין
- 6 יואלי, כאשר יואלי משמש לנאשם כ"איש סוד" קרוב ונשלח למשימות בהן נדרשת התנהלות שקטה
- 7 ודיסקרטית.
- 8 מעורבותו של יואלי בענייניו של שתי המתלוננות, א' ו-א' מבית הנשיא, מלמדת על כך כי לא מדובר
- 9 במעורבות אקראית, כי אם במעורבות מכוונת מטרה, אשר את פירותיה היה אמור לקצור רק
- 10 הנאשם. הנסיבות מלמדות על כך כי פעילותו של יואלי לטובת הנאשם לא היתה על דעת עצמו אלא
- 11 תואמה עמו מראש, בשמו ועל דעתו.
- 12 הגרסה שמעלה הנאשם כאילו יואלי נודמן לאותם "צמתי דרכים" עם א' ועם א' מבית הנשיא באופן
- 13 אקראי, לאור קשריו האישיים הטובים עם שתי המתלוננות, והן אלו שפנו אליו, איננה מתיישבת עם
- 14 הראיות ועם אופי מעורבותו של יואלי.
- 15 לטעמנו, יואלי גם לא היה מרשה לעצמו להתערב בענייניו האינטימיים של הנאשם, אלמלא התבקש,
- 16 או למצער, אלמלא ידע הנאשם על כך בזמן אמת, והסכים לכך בשתיקתו.
- 17 בהמשך נראה כיצד יבקשו שני אלה, הנאשם ויואלי, להסתיר מפני החוקרים עובדת מעורבותו של
- 18 יואלי בעניינה של א', והדבר יידון בפרק נפרד שעניינו "שכחה משותפת".
- 19
- 20 ג. **"מסמך ההבנות" - נספח ל-ת/135(1)**
- 21 מסמך ההבנות הנושא את הכותרת "עקרונות להסכמה בין א' לשר", (ויכונה להלן: "מסמך
- 22 ההבנות") שערך יואלי בכתב ידו ובעצה אחת עם הנאשם בסמוך מאוד לפיטוריה הדרמטיים של א'
- 23 בניסיון להרגיע ולקנות את שתיקתה, וזאת כפי שנסביר להלן.
- 24 המסמך מפרט שורה ארוכה של "הטבות" שהנאשם היה מוכן לתת ל-א' אם תעזוב "בצורה יפה"
- 25 והוא מהווה ראייה נוספת המוכיחה כי הנאשם חשש מ-א' האוצרת בתוכה סודות אפלים מעברו.
- 26 מהמסמך עולה כוונה "לתגמל" את א' הזועמת, ולגרום לכך שלא תפר את שתיקתה ולא תחשוף את
- 27 קלנו של הנאשם ברבים.
- 28
- 29 כבר בהודעתה הראשונה מזכירה א' את מסמך ההבנות שיואלי כתב, הגם שהיא סוברת באותה עת,
- 30 שהמסמך איננו מצוי ברשותה וכי לא תוכל להוכיח את דבריה. לימים הסתבר ששגתה, וכך היא
- 31 אומרת שם: "...אז הוא שלח אותי לדבר איתי, לנסות לרכך אותי שכאילו אני אעזוב בצורה יפה..."
- 32 רק לפני, במעבר לדירה הזאת, זרקתי את הפתק שאורי יואלי כתב לי, אני מה זה אכלתי את הלב,

בדלתיים סגורות

- 1 שהוא ממש עשה לי רשימה... כתב כדי ש... הוא כתב רק נקודות שלמה כדאי לי לעזוב בצורה יפה,
- 2 הם יעשו לי מסיבת פרידה והוא יתן לי מכתב המלצה... לא רק שלא שיתפתי איתו פעולה אלא גם
- 3 הייתי צריכה לקחת עורך דין... (ת/103א, עמ' 22).
- 4
- 5 רק בדצמבר 2008 ובנסיבות חקירתה במשטרה, מציגה א' את מסמך ההבנות, לאחר שמצאה אותו
- 6 בעת שעברה דירה. וכך היא אומרת:
- 7
- 8 "רק לאחרונה מצאתי אותו. בהתחלה חשבתי שזרקתי את המסמך הזה...
- 9 לאחר המכתב שנתן לי קצב, שבו השמיץ אותי... לאחר יום או יומיים, או בטווח של ימים ספורים,
- 10 אורי יואלי פנה אליי, זה היה יוזמה של אורי יואלי בשליחותו של קצב. זה כמו "השיטה" שכבר
- 11 הסברתי אותה. המסמך נערך בלשכה, אורי יואלי הגיע אלי ללשכה. הוא ישב עמי שם... אורי
- 12 היה מכבה השריפות הידוע ונשלח להרגיע אותי... אז אורי אמר לי בואי נגמור את זה, תעזבי את
- 13 הלשכה בצורה מכובדת ויפה. אז אורי כתב את כל הדברים הללו במסמך הזה. אני כעסתי על כל
- 14 הסיטואציה שבכלל לא רציתי לשמוע מה יש לו להגיד. אז הוא כתב את שמונת הדברים הללו
- 15 במסמך... הכל כדי להרגיע אותי אני בכלל לא רציתי לשמוע ולא הסכמתי למה שנאמר במסמך,
- 16 אני לא משתפת איתו פעולה בכלל, ... הנה אפילו אורי יואלי חתם ואני לא חתמתי...
- 17 מי קבע את התנאים שעל גבי המסמך?
- 18 שאלה: הכל אורי יואלי. זה היה חד צדדי. ... זה היה ברור לי שקצב שלח אותו עם
- 19 תשובה: הדברים הללו... לא שיתפתי פעולה ואמרתי לאורי יואלי תעזוב אני לא משתפת
- 20 פעולה וזה לא מעניין...
- 21 מדוע לא חתמת על המסמך?
- 22 שאלה: כי לא שיתפתי פעולה, עם הדבר הזה. אני לא האמנתי להם כבר."
- 23 תשובה: (ת/135, עמ' 1).
- 24
- 25 גם בעדותה בבית המשפט מספרת א' על נסיבות עריכתו של מסמך ההבנות, כך:
- 26 "אני זוכרת שישבנו בחדר של השר... רק אני ואורי, והוא ניסה לשכנע אותי, למה כדאי לי לעזוב
- 27 בצורה יפה ולא לעזוב כועסת ובטריקת דלת. ואז הוא מנה את כל הדברים האלה שכתובים" (עמ'
- 28 2074 ועמ' 2362).
- 29
- 30 משנשאל יואלי בחקירתו על נסיבות עריכתו של מסמך ההבנות, אישר כי הוא זה שכתב את המסמך
- 31 וכי המסמך לא נכתב מיוזמתו אלא לאחר שקיבל הנחיות, מבין השיטין ניתן להבין כי ההנחיות
- 32 הגיעו מכיוון הנאשם:

בדלתיים סגורות

- 1 "אני כתבתי את זה במאה אחוז, זו חתימה שלי. כתב שלי אבל לא זכור לי." (ת/182, עמ' 1 שו' 19).
- 2 משנשאל אם חוסמך על ידי מאן שהוא לכתוב את המסמך, השיב: "בשיא הכנות לא זכור לי. אני
- 3 רק משער שאם עשיתי אז נתבקשתי לעשות זאת. בודאי לא על דעת עצמי.
- 4 ...
- 5 ש: מה היו הנחיות השר לפני שישבת עם א'?
- 6 ת: אינני זוכר, אבל לפי מה שכתוב כנראה שאלו היו ההנחיות. מכיוון שזה כתב ידי וזו
- 7 חתימתי, אז אני מניח שקיבלתי הנחיות. גם הניסוח הוא שלי כי זה הסגנון שלי. ... אין לי
- 8 ספק שאני לא עשיתי את זה לבד, אני קיבלתי הנחיות.
- 9 ש: מי קיבלת הנחיות?
- 10 ת: כול להיות שהשר, ויכול להיות מישהו אחר. יכול להיות, אני לא בטוח, שרפי בן חור הוא
- 11 הנחה אותי. יכול להיות. כי הוא היה משהו קשור לכוח אדם, ... אני לא זוכר אם זה רפי או
- 12 השר ... נסכם את זה ככה, שאני לא עשיתי זאת על דעת עצמי." (שם, עמ' 2).
- 13 אלא שבהמשך משנה יואלי את גרסתו ומעלה השערה לפיה המסמך הינו פרי יוזמתה של א':
- 14 "מכיון שאינני זוכר את פרטי המקרה, אני משער שיכול להיות ש-א' ביקשה ממני דברים שאבקש
- 15 מהשר כיוון שהיא ידעה את הקשרים שלי איתו ואני כתבתי את בקשתה, אבל שוב פעם, זו
- 16 השערה בלבד. אינני זוכר בדיוק את הפרטים." (שם, עמ' 2 שו' 47-50).
- 17
- 18 לשאלה הכיצד מתיישבת טענתו שאלו היו "דרישותיה" של א', עם העובדה שעל המסמך אין כל
- 19 חתימה של א', והחתימה היחידה היא חתימתו שלו, כשמכך ניתן להסיק דווקא את ההפך, השיב
- 20 יואלי: "יכול להיות. אני לא זוכר את המקרה." (ת/182, עמ' 4, שו' 97).
- 21
- 22 בבית המשפט העיד יואלי והפעם בטענה שהדברים הינם פרי זיכרון (אף שבתחילת עדותו הדגיש
- 23 יואלי כי אינו זוכר פרטים רבים וזכרונו נפגם לאור נטילת תרופות), ואמר שמסמך זה נכתב לפי
- 24 בקשתה של א' משאלו הן דרישותיה. משנשאל הכיצד הוא נזכר בכך חרף טענתו לאבדן זיכרון עקב
- 25 נטילת תרופות, השיב יואלי תשובה מאלפת: "התעמקתי בזה בלילה, אני מגיע למסקנה שזו
- 26 בקשתה של א' ... זה זיכרון שמוביל למסקנה" (עמ' 6622).
- 27 לאור תשובתו הסתמית והלא ברורה, נשאל יואלי הכיצד זה "חזר" אליו זכרונו והשיב ב"מבול" של
- 28 מלים חסרות פשר כגון: "עד כמה שאני זוכר, והאמת שניסיתי כל הזמן לחשוב על זה, והולך
- 29 ומתחזק אצלי הרושם שזה נכתב על פי בקשתה." (עמ' 6620) וכן: "לאחר שהתעמקתי ולאחר
- 30 שניסיתי לחשוב בהיגיון ולרענן את הזיכרון אני מגיע למסקנה שא' הכתיבה לי את זה" (עמ' 6627).
- 31
- 32

בדלתיים סגורות

- 1 עדותו של יואלי בכללותה לא הותירה עלינו רושם מהימן; ראויים לאיזכור במיוחד דבריו
- 2 הפתלתלים המתמייחים לנוכחותו במפגש בלשכת הנשיא עם א', ועל כך נרחיב בהמשך; עדותו
- 3 התאפיינה בזיכירה מופלאה של פרטים ושיכחה עוד יותר מופלאה של פרטים אחרים, והכל
- 4 בהתאם לצורך.
- 5 ברצותו, פרט מסוים שעלול לפגוע בגרסת הנאשם, שקע אל תהום הנשיה, וברצותו - פרט אחר שיש
- 6 בו כדי לתמוך בגרסת הנאשם, עלה וצף ממעמקים והוא זוכר אותו בזיכרון ממשי.
- 7
- 8 לטעמנו, דווקא הגרסה הראשונית שמסר יואלי בתחילת חקירתו (ת/182), לפיה מדובר במסמך
- 9 שנערך בהנחיית הנאשם ואו ביוזמתו, עת נתפס בהפתעה גמורה לשאלות שנשאל אגב הצגת מסמך
- 10 ההבנות בפניו, היא היא הגרסה הנכונה, וזאת מהסיבות הבאות:
- 11 אף שיואלי טוען כי אינו זוכר מה היו נסיבות עריכתו של המסמך והוא מניח כהנחה הגיונית (1)
- 12 שהמסמך נכתב בהנחייתו של מאן דהוא ממשדד התיירות, או השר או רפי בן חור. הוא
- 13 חוזר על תשובה זו מספר פעמים, כאשר הוא זה שמאזכר את שמות ה"מנחים"
- 14 הפוטנציאלים, השר או בן חור. משמוצגת לו השאלה הכיצד זה בן חור שכיהן כמנהל
- 15 משאבי אנוש, נזקק לשירותיו שלו, מי שאינו ממלא כל פונקציה במשרד התיירות, חוזר
- 16 יואלי להסברו הראשוני, שהוא מן הסתם לא עשה מסמך זה על דעת עצמו, שכן אין לו ענין
- 17 בכך. כדבריו, "נסכם את זה כך שאני לא עשיתי זאת על דעת עצמי" (ת/182, ש' 42),
- 18 כשמתשובה זו ניתן להבין כי האופציה שנותרה הייתה הנחיה מהשר עצמו.
- 19 נימוק שני נובע מדברי יואלי עצמו: "זה כתב ידי, זו חתימתי, אז אני מניח שקיבלתי (2)
- 20 הנחיות גם הניסוח הוא שלי כי זה הסגנון שלי" (שם, ש' 28).
- 21 הגיוני בעינינו שאדם שרושם הדברים ביוזמתו הוא גם זה שמנסח אותם בסגנונו. לא מתקבל
- 22 על הדעת ש-א' תציג דרישות והוא יכתוב הדרישות במסמך בסגנונו.
- 23 נימוק שלישי המחזק טענת א' כי המסמך נכתב ונחתם על ידי יואלי כהצעה לפרישה שקטה, (3)
- 24 נעוץ בעובדה שהמכתב מנוסח כ"מכתב הצעה" שמחכה ל"קיבול"; במצבו זה ניתן המסמך ל-
- 25 א' שאמורה היתה להוסיף עליו את חתימת ה"קיבול" שלה. משנותרה רק חתימתו של
- 26 יואלי, 'מיותמת' בצדו של המסמך, אנו למדים מכך שההצעה לא זכתה ל"קיבול" על ידי א'
- 27 ונותרה בגדר הצעה בלבד. נדגיש כי כך אכן אירע בפועל מש-א' לא עשתה במסמך כל שימוש
- 28 במסגרת ההליכים המשפטיים בהם נקט עו"ד בן טובים בשמה, וקיבלה בסופו של יום
- 29 תנאים מופחתים מאלו שהוצעו לה במסמך ההבנות.
- 30 נימוק רביעי טמון בכותרת המסמך. אם אכן היה מדובר ב"דרישות" של א', הרי שלא היתה (4)
- 31 כל מניעה מיואלי להכתיר את המסמך במלל "דרישותיה של א'". העובדה שיואלי הכתירו

בדלתיים סגורות

- 1 במלים "עקרונות להסכמה בין א' לשר", מלמדת כי מדובר בהצעה של השר ולא ב"דרישות"
- 2 של א'.
- 3 תוכנו של המסמך מלמד על כי זה נושא אופי אישי משנוסח כך, שמחייב את "שר התיירות" (5)
- 4 ולא את "משרד התיירות". המסמך הוכתר בכותרת "עקרונות להסכמה בין א' לשר" ולא
- 5 "משרד התיירות".
- 6
- 7 באשר לגרסתו של הנאשם, המנסה אף הוא לשוות למסמך משמעות של מסמך דרישות של א', נאמר
- 8 שלעדונו בענין אין כל ערך, שכן היא לכל היותר גרסה מפי הסברה, שהרי הוא לא נכח בעת כתיבת
- 9 המסמך.
- 10
- 11 נסכם ונאמר מכל האמור לעיל אנו מסיקים כי מסמך ההבנות (נספח ל-135) הינו מסמך שנכתב
- 12 על ידי יואלי בשליחותו של הנאשם, כאשר מטרתו של המסמך הינה שיכוך זעמה של א'. הנאשם
- 13 שהכין את פטוריה של א' עקב בצד אגודל, כשהוא מגבה זאת באמצעות עוזריו הקרובים
- 14 ותלונותיהם על תפקודה הלקוי, הופתע מעוצמת תגובתה של א'. כעסה וזעמה של א' נשמעו ונראו
- 15 לעין כל בלשכה ובמשרד, והנאשם שהיה מודע לכך, הבין את הסכנה הממשמשת ובאה ואת הצורך
- 16 להקדים תרופה למכה, על דרך הרגעתה של א' וקניית שתיקתה במתן הטבות.
- 17 התנהגותו זו של הנאשם מתאימה להתנהגותו של מי שיש לו ממה לחשוש, והיא תומכת בטענת א'
- 18 כי הוא ביקש למתן את תגובתה בהציעו לה הצעות מפתות, שישתלמו לה אם תסכים לשמור על
- 19 השקט ולא תסגיר את עובדת פגיעתו בה. התנהגות זו יש בה כדי להצביע על תחושת אשם, שאחרת
- 20 אין להסביר את להיטותו של הנאשם לרצות את א' הכועסת והנרגזת, על ידי "ריפוד" דרכה החוצה
- 21 בתנאים משופרים ומתק שפתיו של יואלי. אין זאת אלא שהנאשם חשש שמא יודע קלונו ברבים.
- 22
- 23 **פרק טו - ביקורי א' בבית הנשיא וההתקשרויות ללשכתו**
- 24 ההגנה מצביעה על העובדה ש-א' שמרה על קשר עם הנאשם ועם יואלי, גם בתקופה שהנאשם מונה
- 25 לנשיא - כהוכחה לכך ש-א' כלל לא נפגעה על ידי הנאשם, שאם לא כן, לא היתה באה לבקר בבית
- 26 הנשיא ולא היתה מתקשרת אליו.
- 27 קשר זה מתבטא לטענת ההגנה גם בשני ביקורים של א' בבית הנשיא, גם בהתקשרויותיה
- 28 הטלפוניות ללשכת הנשיא, וגם בהודעות שהשאירה עבורו בלשכה, והוא שולל, על פי הנטען,
- 29 היתכנותם של מעשי אונס.
- 30

בדלתיים סגורות

- 1 להלן נראה כי ביקוריה של א' את הנאשם בבית הנשיא, כמו גם התקשרויותיה הטלפוניות ללשכתו,
- 2 והשארות הודעות כאמור, הינם תוצאה ישירה של יוזמתו הערמומית של יואלי שגרם ל-א', מובטלת
- 3 באותה עת, להאמין כי כך תסודר לה עבודה מתאימה; זו גם הסיבה לשיחותיה הטלפוניות ללשכת
- 4 הנשיא, שכן א' ביקשה לברר אם העבודה שהובטחה עבורה כבר הושגה. גרירתה של א' לשיחות
- 5 טלפוניות נועדה גם על מנת להכשיר הקרקע להקלטות שתיצורנה את הרושם כי היוזמה לשיחות
- 6 באה מצדה של א'.
- 7
- 8 א' הזכירה את יואלי לראשונה בהקשר ל"סידור עבודה", בהודעתה הראשונה (ת/2א103, עמ' 2),
- 9 ובשנית הזכירה אותו בהודעתה השנייה, כאשר נשאלה אם פגשה בנאשם בשנה האחרונה (שנת
- 10 2006), שאז השיבה שהיא נפגשה עם הנאשם בתחילת תקופת הנשיאות פגישה שאותה יזם והסדיר
- 11 יואלי "אני נפגשתי איתו כשבתחילת זמן הנשיאות שלו.. הוא שלח את אורי יואלי..." (ת/א106,
- 12 עמ' 29).
- 13
- 14 א' הסבירה כי הסיבה שהניעה את יואלי לעמוד עימה בקשר, נעוצה בעובדה שבתקופה שבסמוך
- 15 לבחירתו של הנאשם כנשיא, התקשרו אליה עיתונאים והתעניינו בנאשם, כאשר באחת מן השיחות
- 16 שהיו לה עם יואלי סיפרה לו על שיחות אלה: "אמרתי לך ניסה שכאילו היחסים ביני לבין קצב
- 17 יהיו.. בסדר כי.. הם כל הזמן גם ידעו בהתחלה.. שהנו מצלצלים אלי כל מיני עיתונאים בפרט
- 18 בהתחלה, בהתחלה.. איך שהוא נבחר להיות נשיא וזה באמת נכון.. אז הם כנראה פחדו מזה.. אז
- 19 אורי נשלח למשימה.. ואז אורי כל הזמן היה איתי בקשר לפעמים" (ת/א106, עמ' 1).
- 20
- 21 ראה גם בהודעתה מיום 14.6.07: "כשהוא נבחר לנשיא צלצלו אלי כל מיני עיתונאים, הם ידעו מזה
- 22 אל תשאל אותי איך, צלצלה אילנה דיין... כדי שאני לא אדבר הוא שלח את אורי יואלי.. הוא
- 23 הפעיל את השיטה.. לשיטה קוראים אורי יואלי..." (ת/126, עמ' 38 ש' 781).
- 24 א' הבינה היטב שיואלי חג סביבה כדי להבטיח כי תנצור את לשונה.
- 25
- 26 א' סיפרה כי יואלי "סידר" לה פגישה עם הנאשם בסמוך לבחירתו (הפגישה הראשונה המתקיימת
- 27 בלשכת הנשיא), כך הוא "סידר" לה את הביקור הנוסף באירוע 'הסוכה הפתוחה' שהתקיים בחג
- 28 סוכות בבית הנשיא.
- 29
- 30 א' מסבירה מדוע נעתרה לשכנועיו של יואלי, ומדוע הגיעה לאותן פגישות עם הנאשם, מי שלטענתה
- 31 אנס אותה ופגע בה, בכך שבאותה תקופה היא נזקקה לעבודה ומצבה הכלכלי לא היה טוב. כך:

בדלתיים סגורות

- 1 "למה באתי אליו.. כאילו אז חיפשתי עבודה. אני אמרתי הוא צריך לשלם כאילו על מה שהוא
2 עשה... אז אמרתי שישלם, שיסדר לי, שינסה לעזור בלחפש עבודה..." (ת/א106, עמ' 33) וכן:
3 "הוא (הכוונה ליואל) היה זה שסידר לי את.. היו שתי פגישות... את שתי הפגישות איתו, שבהם
4 לכאורה, הם היו אמורים לכאורה.. לעזור לי במציאת עבודה." (ת/א126, עמ' 40).
5 א' סיפרה שמבחינתה היו לאותן שתי פגישות שתי מטרות: האחת - מעין מהלך ב"יחסי ציבור" כלפי
6 הנאשם, על מנת להביא לידיהור האווירה העכורה ששררה ביניהם, לאחר פיטוריה ממשרד
7 התיירות, והשנייה - "גביית חוב" שהנאשם חייב לה עקב פגיעתו בה, משידעה בינה לבין עצמה, כי לא
8 תתלונן נגדו. א' סברה שהמעט שתוכל להפיק מקשר זה הוא "סידור עבודה" טובה עבורה על ידי
9 הנאשם, כאשר סידור העבודה עבורה מהווה "פירעון חוב" שהנאשם חב לה בגין מה שעשה,
10 וכדבריה:
11 "רציתי שהוא יעזור לי לחפש עבודה ורציתי.. כאילו למצוא חן כזה... כן יחסי ציבור למצוא חן,
12 שתהיה אוירה טובה, שהוא באמת יסדר לי עבודה.. אז לא עשיתי דברים שכנגד אלא דברים
13 שכאילו שיעזור לי שתהיה אוירה בסדר, שהוא יסדר לי עבודה." (עמ' 2421).
14
15 בהמשך יתברר כי במהלכו של הקשר האמור, מקיים יואל עם א' שיחות מרובות ומקליט אותה
16 באופן היוצר את הרושם כאילו היא זו שמבקשת, מיוזמתה, לעבוד עם הנאשם בבית הנשיא. כך גם
17 'נולדות' הודעות א' בבית הנשיא (ת/א123-ה), על רקע עיזודה של א' על ידי יואל להתקשר ללשכת
18 הנשיא על מנת להתעניין בתוצאות "מאמצי" הנאשם למציאת עבודה עבורה - דבר שגורר את א'
19 להתקשרויות חוזרות ונשנות ללשכת הנשיא והשארת הודעות שם.
20
21 על הודעות אלו תצביע ההגנה כחיזוק לרצונה של א' בקרבתו של הנאשם וחוסר סבירות טענתה כי
22 נאנסה על ידו.
23
24 הנאשם אישר במהלך עדותו בבית המשפט, כי באותה עת אכן נערך אודותיו תחקור עיתונאי:
25 "ידעתי שאני צריך להיות זהיר מהרגע הראשון שנכנסתי לפה, בחודשים הראשונים שנכנסתי
26 לפה, העיתונות עשתה עשרות תחקירים סביבי, לא היה לילה שלא אמרו לי שהלילה הולך
27 להתפרסם תחקיר מזעזע ואני הייתי יושב במתח מחכה לבאות". (ת/א 3/ עמ' 43). על אותם דברים
28 חזר גם בעדותו בבית המשפט (עמ' 5097).
29
30 לדידנו, אין כל חשיבות לנושא שבו עסקו התחקירים, ודי בעובדה שהנאשם ידע כי מתנהלים בעניינו
31 תחקירים, כדי לגרום לו לרצות להבטיח את השקט מצדה של א' בהניחו כי במסגרת התחקירים

בדלתיים סגורות

- 1 יגיעו העיתונאים גם ל-א' ששימשה כראש לשכתו, וביודעו כי המידע שזו אוצרת בתוכה "שווה
2 זהב".
- 3 נזכיר כי התנהגות דומה נצפתה מצדו של הנאשם לאחר פיטוריה של א', כשבעקבות צעקותיה
4 וכעסה של א' בלשכה ביום פיטוריה, תגובה שעוצמתה הפתיעה את הנאשם, הוא שלח את יואלי אל
5 א' כדי להרגיעה בתנאים ובהטבות נשוא מסמך ההבנות.
- 6
- 7 למותר לציין כי הכחשתו של יואלי את ידיעתו בדבר קיומם של תחקירים כאלה (עמ' 6675), עומדת
8 בסתירה גמורה לדברי הנאשם עצמו, ואינה עומדת במבחן השכל הישר בהתחשב במידת קרבתו אל
9 הנאשם.
- 10
- 11 **הבטחה ל"סידור עבודה" – היתה או לא היתה?**
- 12 הבטחה לסידור עבודה מצדו של הנאשם, מוציאה את העוקץ מפגישותיה של א' עם הנאשם עת החל
13 לכהן כנשיא, ומבהירה את פשר ההודעות שהשאירה א' בלשכתו.
- 14 האמנם הבטיח הנאשם ל-א' המובטלת למצוא לה עבודה?
- 15 נזכור כי במכתב פיטוריה מעבודה במשרד התיירות (ת/126), כתב הנאשם ל-א' כי הוא יסייע לה
16 במציאת עבודה. הנאשם מעולם לא אמר ל-א' כי התחרט או חזר בו מכוונתו זו.
- 17 ברוח התחייבותו זו לאור שכנועי יואלי ובמיוחד לאור חיפושיה אחר עבודה יציבה, הולכת א' לפגוש
18 בנאשם, שכיהן באותה עת כנשיא המדינה, כשבליבה מפעמות תקווה למציאת עבודה.
- 19 במפגש הראשון שמתקיים בלשכת הנשיא בנוכחות הנאשם ויואלי, מבטיח הנאשם לעשות כמיטב
20 יכולתו כדי למצוא לה עבודה, וכדברי א':
- 21 "אורי גם היה בפגישה... אז הוא אמר לי אני אסדר לך, אני זוכרת בחב' חשמל ובכנסת. כאילו
22 איפה את רוצה וזה. אז אורי אמר את יודעת מה, אני אדבר עם האיש בכנסת... בחברת
23 חשמל" (ת/106א, עמ' 44).
- 24 בתום הפגישה, מתבקשת א' לשמור על קשר, ולהתקשר ללשכת הנשיא על מנת להתעדכן ולעמוד
25 מקרוב על התקדמות נושא "סידור העבודה", היא עושה כדבריו, וכך נרשמות הודעות בית הנשיא
26 (ת/123-ה).
- 27
- 28 מלכתחילה הכחיש יואלי כל מעורבות בסיוע ל-א' במציאת עבודה באמצעות הנאשם. לדבריו, היתה
29 זו א' שהתקשרה אליו אינספור פעמים ו'נדנדה' לו שיסדר לה עבודה בבית הנשיא:
- 30 "א' צלצלה אלי עשרות פעמים בקשר לעבודה בבית הנשיא, אני זוכר במעורפל שאמרתי לנשיא
31 קצב והוא נפנף אותי, ואני זוכר שכשהקלטתי (את א')... ניסיתי להביא לו במרוכז את כל בקשותיה

בדלתיים סגורות

- 1 של א' לעבוד בבית הנשיא, ואף המלצתי לקחת אותה... היא צלצלה כמה פעמים וכל פעם
- 2 הקלטתי" (ת/234, עמ' 2).
- 3
- 4 בעדותו בבית המשפט חזר יואלי וטען, כי א' התקשרה אליו בענין חיפוש עבודה: "ופעם אחת
- 5 הבאתי את זה בפני הנשיא, אז הוא ממש נפנף אותי, ומאז לא דיברתי איתו על זה." (עמ' 6637), אך
- 6 בניגוד למה שמסר בהודעתו (ת/234) לפיו המליץ לנאשם לקבל אותה לעבודה בבית הנשיא, העיד
- 7 יואלי: "אני לא הייתי מקבל אותה לעבודה אצלי... לכן אני לא יכול, לא יכולתי להמליץ לחברים או
- 8 למקומות שאני מכיר." (עמ' 6638).
- 9
- 10 במהלך חקירתו הראשית הכחיש יואלי כל מעורבות בארגון המפגש של א' עם הנאשם, אף ידיעה על
- 11 קיומן של פגישות אלו, אלא שבמהלך חקירתו הנגדית, "נוכח" יואלי ובאורח תמוה, בקיומם של
- 12 המפגשים שבין א' לנאשם עת כיהן כנשיא, וכך אמר:
- 13 "ש: ... היתה לך פגישה משותפת עם א' וקצב בבית הנשיא, אחרי שהוא מונה להיות נשיא?
- 14 ת: אני לא זכרתי את זה בזמנו אבל אולי כן, אני לא זוכר, יכול להיות שכן.
- 15 ש: איך נזכרת?
- 16 ת: אתמול כשראיתי לי את חומר החקירה,
- 17 ש: אז יכול להיות שנפגשת איתה ואיתו בבית הנשיא?
- 18 ת: יכול להיות שכן.
- 19 ש: איזה חומר חקירה ראית בהקשר זה של הפגישה הזאת?
- 20 ת: שאלו אותי, נתנו לי לקרוא את מה שהיה שם.
- 21 ...
- 22 ש: זה לא מופיע שם (הכוונה: בהודעות במשטרה)
- 23 ת: אני לא זוכר. אבל נדמה לי שאני אמרתי שכן נפגשתי איתה ו איתו. נדמה לי, אני לא זוכר
- 24 את זה. כי במשטרה אמרתי שאני לא זוכר" (עמ' 5-6764).
- 25
- 26 עיון בהודעותיו של יואלי (ת/182 ו-ת/234) מראה כי אכן אין זכר למפגשו של יואלי עם א' בבית
- 27 הנשיא בנוכחות הנאשם. לכשנשאל הכיצד התקיימה הפגישה שאך זה 'נוכח' בה' (במהלך חקירתו
- 28 הנגדית), והאם הוא תיאם אותה עם הנאשם, בחר יואלי להשיב, שלא במפתיע, כי אינו זוכר.
- 29
- 30 הנאשם מצדו, גם הוא לא היה חד משמעי בחקירותיו במשטרה בנושא רצונו/כוונתו/הבטחתו לסייע
- 31 ל-א' במציאת עבודה, ושינה עמדתו מן הקצה אל הקצה.

בדלתיים סגורות

- 1 בהודעה מיום 15.11.06 (ת/11, תמליל ההודעה) טען הנאשם כי אינו זוכר אם ביקש מאורי יואלי
- 2 לסייע ל-א' למצוא עבודה, אולם אמר כי אין בכך כל פסול ולמעשה לא שלל את האפשרות, שכן אך
- 3 אנושי הדבר לסייע ל-א' למצוא עבודה, וכדבריו:
- 4 **"יואב: האם אתה ביקשת או פנית לאורי יואלי שידאג ל-א' בענייני עבודה?**
- 5 **משה: לא זוכר. זה לא.. בלתי אפשרי. זה אנושי. זה אנושי, לא בלתי אפשרי. אבל אני לא זוכר."**
- 6 (ת/11, עמ' 10). וכן:
- 7 **"אינני מוצא שום פסול, אם ביקשתי ממי.. אני לא זוכר. אינני מוצא שום פסול. אם ביקשתי**
- 8 **ממישהו לעזור ל-א' אה.. למה לזרוק אותה בלי עבודה? אם אפשר למצוא עבודה שמתאימה לה.**
- 9 **אצלי היא לא התאימה, אצלי היא לא יכלה לעבוד."** (ת/11 עמ' 10).
- 10 ובהמשך:
- 11 **"...אני לא זוכר שביקשתי מאורי יואלי, אמרתי לך שאני לא מוציא את זה מכלל אפשרות מסיבות**
- 12 **הומאניות, בחורה בת [REDACTED] ש... זקוקה לפרנסה ואם היא יכולה בס.. יכולים בסקטור הפרטי**
- 13 **הלא ממשלתי למצוא לה עבודה, אני רואה את זה כדבר אנושי מובהק, אינני מוצא שום פסול בכך,**
- 14 **אני מתפלל שאתם מוצאים פסול בכך... אינני זוכר שהיתה פניה כזאת לאורי יואלי, ואני בלי קשר**
- 15 **לאורי יואלי, גם לא פוסל אפשרות שהיא תעבוד בשירות הממשלתי..."** (ת/11 עמ' 12).
- 16
- 17 לעומת זאת בהודעה מיום 27.11.08 (ת/17) משתנה הגרסה והנאשם טען נחרצות כי חשב ש-א' אינה
- 18 מתאימה לכל תפקיד והוא סירב לסייע לה למצוא עבודה. הגם שמבלי משים, אישר את קיומן של
- 19 השיחות להן טוענת א' ואשר עסקו בנושא מציאת עבודה עבורה.
- 20 **"סירבתי, לא האמנתי, חשבתי שהיא לא מתאימה לשום תפקיד, אה.. [...]. אני לא הייתי מוכן**
- 21 **בשום פנים ואופן... להתערב. בשבילה ולא התערבתי. אה.. תשמע, אני פיטרתי אותה. יש בחורות**
- 22 **שאני פיטרתי והתערבתי, למשל אסתי שעבדה כרלשית אצלי, התערבתי בשבילה. היא פוטרה**
- 23 **אבל לא, לא הייתי מוכן להתערב, כי היא פוטרה בגלל אי התאמה, בגלל כישלון, בגלל**
- 24 **אימפולסיביות, בגלל אגרסיביות. אני לא מ... אני לא הייתי מוכן ש... ששום מקום עבודה יסבול**
- 25 **בגללה."** (ת/17 עמ' 10-11).
- 26 גם במהלך עדותו במשפט הכחיש הנאשם באופן נחרץ ניסיון לסייע ל-א' במציאת עבודה (עמ' 4655
- 27 שו' 7-9).
- 28
- 29 שינוי הגרסאות כמפורט לעיל, נובע לטעמנו מעובדת היחשפות הנאשם לגרסתה של א', במהלך
- 30 התקופה שבין חקירתו 15.11.06 (ת/11), לבין חקירתו ביום 27.11.08 (ת/17), עקב קבלת חומרי
- 31 החקירה לקראת השימוע שהתקיים במאי 2007, משנודע לו כי א' מספרת על מפגשה עם הנאשם
- 32 בתיווכו של יואלי, כשאלו עסקו בנושא אחד ויחיד והוא ההבטחה לסדר לה עבודה.

בדלתיים סגורות

- 1 רק בהודעתו ת/17 מזכיר הנאשם לראשונה את מפגשו עם א' בבית הנשיא, לאחר שזו כבר הקדימה
- 2 אותו והזכירה זאת בחקירותיה במשטרה, כאשר התנהגותה זו של א' אינה אופיינית למי שנטען
- 3 נגדה ע"י ההגנה, כמבקשת להסתיר את טיב והיקף קשריה עם הנאשם. עובדה זו ראוי כי תיזכר
- 4 בעת בחינת גרסתה והסבריה של א' בענין הודעותיה ביומן בית הנשיא.
- 5 לא קיבלנו כל הסבר לשאלה מדוע נמנע הנאשם, שמזכיר את הגעתה של א' לאירוע הסוכה הפתוחה
- 6 בבית הנשיא, כבר בהודעתו ת/5 (מיום 6.9.2006), מלהזכיר את מפגשו הראשון עם א' – מפגש אישי
- 7 עימה שנערך בנוכחותו של אורי יואלי, ומוצא לנכון לציין זאת רק מששאל על כך במפורש במהלך
- 8 החקירה המשטרתית ביום 27.11.2008 (ת/17).
- 9 "היא באה פעמיים לבית הנשיא פעם אחת ל- 2-3 דקות עם יואלי ופעם יחד עם המוני בית ישראל
- 10 בבית הפתוח בחג הסוכות." (ת/16, עמ' 23 שו' 610-611).
- 11
- 12 במהלך חקירתו במשטרה, תרץ הנאשם סיבת מפגשו עם א' בלשכתו, מי שתוארה על ידו כאישה
- 13 מאוסה, אימפולסיבית ואגרסיבית באילוצי הנובע מהגדרת התפקיד החדש שחייב אותו להיות רחב
- 14 לב ומסביר פנים: "אתה נשיא המדינה אתה מסביר פנים.. פיטרתי אותה, היא לא פגעה בי... היא
- 15 פנתה אליו (ליואלי) ידעה שהוא קרוב אלי ביקשה ממנו. נכנסה אלי... איכשהו הצליחה להשתחל
- 16 אמרה לי מזל טוב והלכה. באותה הזדמנות ביקשה עבודה" (שם, שו' 617-624).
- 17
- 18 גם במהלך עדותו בבית המשפט, בחקירה הראשית, בחר הנאשם להתמקד בביקורה של א' באירוע
- 19 "הסוכה הפתוחה" בבית הנשיא, תוך שנמנע מלציין את ביקורה הראשון של א' בלשכתו בסמוך
- 20 לבחירתו. לטעמנו, אין מדובר בהשמטה מקרית, כי אם בהשמטה מכוונת שנועדה לחסוך מהנאשם
- 21 מתן הסברים לשאלות מביכות באשר לסיבת פגישתו האישית בלשכתו עם א'.
- 22 הנאשם הודה לבסוף גם כי פגש את א' בפגישה הראשונה בלשכתו, אך ניסה לגמד את הפגישה ולא
- 23 זכר את פרטיה:
- 24 "ש: ...אתה גם נפגש עם א' בבית הנשיא יחד עם אורי יואלי, נכון או לא נכון,
- 25 ת: נכון
- 26 ש: מי מביא את א' לפגישה?
- 27 ת: אני לא יודע.
- 28 ש: עם מי היתה נוכחת בפגישה?
- 29 ת: היה אורי יואלי, והיתה א'.
- 30 ...
- 31 ש: אז אתה ידעת מראש ש-א' מגיעה?
- 32 ת: אני הסכמתי ש-א' תבוא, כן.

בדלתיים סגורות

- 1 ש. מראש?
- 2 ת. וודאי שלא אחרי, מה זה מראש. אני הסכמתי לקבל את א.
- 3 ש. ... מתי תואמה הפגישה איתך?
- 4 ת. אני לא יודע.
- 5 ש. איך זה שהיא מגיעה עם אורי יואלי, אתה זוכר?
- 6 ת. אני לא זוכר... לא יודע יותר נכון,
- 7 ש. הפגישה היתה מתואמת ביומן?
- 8 ת. אני לא יודע. "עמ' 5102).
- 9
- 10 תשובתו זו של הנאשם עומדת בסתירה לדבריו בחודעתו (ת/17), שם אמר כי א' פנתה ליואלי כדי
- 11 שישדיר לה פגישה ולדבריו, "אזכשחו השתחלה" עמו, אך ניתן להבין ממנה כי יואלי היה אחראי
- 12 לתיאום המפגש הראשון – מה שתומך בגרסתה של א' בענין זה.
- 13
- 14 תיאורו של הנאשם את מפגשו הראשון עם א' בלשכת הנשיא כמפגש קצר ואקראי, כאשר א'
- 15 'השתחלה' פנימה, נועד למזער ככל שניתן את מידת האינטראקציה האישית שהיתה לו עם א'
- 16 בנסיבות אותו מפגש, שאורגן במיוחד עבורה על ידי יואלי, שבמהלכו, כך העידה א', הובטחו לה
- 17 אותן הבטחות שווא בענין סיוע במציאת עבודה על ידי הנאשם.
- 18
- 19 הנאשם לא ידע ליתן הסבר לשיחותיו של יואלי (ת/169), במהלכן נשמע הלה מפזר ל-א' הבטחות
- 20 ל"סידור עבודה" בסיועו של הנאשם, כאשר ברור מתוכן השיחות שיואלי מבטיח ל-א' הבטחות
- 21 שקריות. התשובה שהנאשם מספק להתנהגותו זו של יואלי, היא שהדברים נאמרו כדי להרגיע
- 22 אותה.
- 23 וכי איזה ענין יש ליואלי ב'הרגעת' א', ומדוע צריך היה יואלי במסגרת אותה 'הרגעה' להזכיר את
- 24 שמו של הנאשם, כמי שמשדל למצוא לה עבודה, אם לא תאמר, כמסקנה שבהיגיון, שהנאשם אכן
- 25 הבטיח לסייע לה במציאת עבודה?
- 26
- 27 התרשמנו כי מהלך זה של שיחות יואלי עם א', היה מהלך מתואם בין יואלי לבין הנאשם על מנת
- 28 לדלות מפיה של א' עוד ועוד "אמירות מפלילות" בדבר רצונה לעבוד בקרבתו של הנאשם, כאשר
- 29 ברור מתוך חקירתו הנגדית של הנאשם ו-54, כי בה בעת שיואלי ממשיך לשוחח ולהקליט את א',
- 30 מתקיימות בין א' לבין הנאשם שיחות טלפון, כשהראיה לכך מצויה דווקא בדברי א' באחד מקטעי
- 31 השיחות המוקלטות, כשהיא אומרת ליואלי שביקשה מן הנאשם את מספר הפלאפון שלו והוא סירב
- 32 לתת לה.